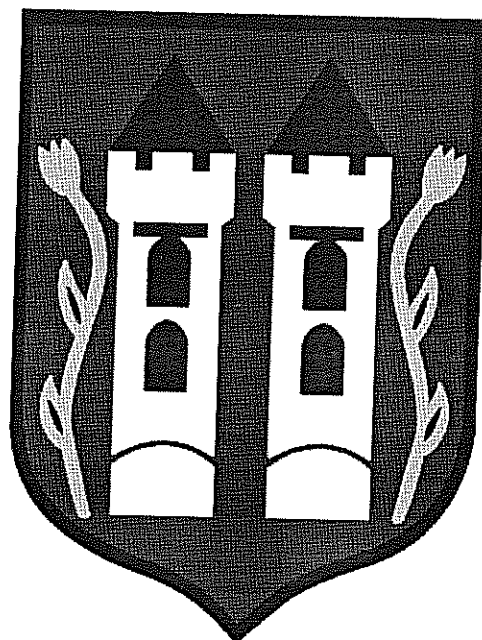


RADA GMINY I MIASTA WYSZOGRÓD



**LOKALNY PLAN REWITALIZACJI
MIASTA WYSZOGRÓD
NA LATA 2008-2020.**

Wyszogród, maj 2007

Spis treści	2
Wstęp	5
Cele rewitalizacji	6
Charakterystyka obecnej sytuacji w mieście	30
Powiązanie programu rewitalizacji z dokumentami strategicznymi	40
Zasięg terytorialny rewitalizowanego obszaru, uzasadnienie wyboru oraz charakterystyka pełnionych ról	49
Cele lokalnego programu rewitalizacji miasta Wyszogród	53
Działania zaplanowane w ramach Lokalnego planu rewitalizacji miasta Wyszogród do realizacji na lata 2008 – 2020	56
Oczekiwane wskaźniki osiągnięcia	61
Plan inwestycyjno – finansowy rewitalizacji na lata 2008 – 2013	67
System wdrażania.	69
Sposoby monitorowania, oceny i komunikacji społecznej	70
Załączniki: 1. Karty najważniejszych inwestycji na lata 2008 - 2013	70

Wstęp

Rewitalizacja definiowana jest jako proces przemian przestrzennych, społecznych i ekonomicznych w zdegradowanych dzielnicach miast przyczyniający się do poprawy jakości życia mieszkańców, stanu środowiska naturalnego i kulturowego, przywrócenia ład przestrzennego oraz do ożywienia gospodarczego i odbudowy więzi społecznych.

Celem opracowania i wdrożenia programów rewitalizacji miast jest pobudzenie aktywności środowisk lokalnych i stymulowanie współpracy na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego oraz przeciwdziałanie zjawiskom wykluczenia społecznego w zagrożonych patologiami obszarach miast.

Realizacja programów ma umożliwić w zdegradowanych miastach tworzenie warunków lokalowych i infrastrukturalnych do rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości, działalności kulturalnej i edukacyjnej, w tym mających za zadanie podniesienie kwalifikacji mieszkańców zagrożonych wykluczeniem społecznym, ze szczególnym uwzględnieniem działań obejmujących:

- poprawę estetyki przestrzeni miejskiej
- porządkowanie „starej tkanki” urbanistycznej poprzez odpowiednie zabudowywanie pustych przestrzeni w harmonii z otoczeniem
- rewaloryzację obiektów infrastruktury społecznej oraz budynków o wartości architektonicznej i znaczeniu historycznym

Niezwykle ważnym elementem działań jest:

- Zachęcanie do rozwijania nowych form aktywności gospodarczej generujących miejsca pracy poprzez budowę i przebudowę infrastruktury (dróg, budynków, parkingów) aby dostosować się do działalności i potrzeb nowych przedsiębiorstw, przy równoczesnej trosce o ochronę stanu środowiska naturalnego warunkującego zrównoważony rozwój gospodarczo-społeczny.
- Współpraca różnych środowisk i instytucji na rzecz rozwiązywania problemów społecznych w mieście, poprawy bezpieczeństwa i zapobiegania przestępczości.
- Aktywizacja organizacji kulturalnych, edukacyjnych, turystycznych dla rozwoju czy usprawnienia ich działalności poprzez remont lub przebudowę obiektów pełniących funkcje zaplecza turystycznego lub kulturalnego.

Ponadto, rewitalizacja ma na celu podniesienie standardu życia najuboższych mieszkańców poprzez poprawę warunków zamieszkania i infrastruktury, w tym zwiększenie oferty mieszkaniowej dla osób o różnym stopniu zamożności, osób niepełnosprawnych i w starszym wieku, tzw. „prewencję” socjalną, zabezpieczającą przed degradacją osób i grup zagrożonych marginalizacją lub wykluczeniem oraz „naprawę” tj. włączenie osób i grup bezrobotnych w rynek pracy.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Wyszogród (zwany dalej Lokalnym Programem Rewitalizacji lub LPR) został stworzony, aby ukierunkować opisane powyżej przemiany. Program jest kompleksowym dokumentem przeciwdziałania degradacji wydzielonych obszarów miejskich oraz trwałej marginalizacji określonych grup społecznych. Ma on na celu wyznaczenie długofalowych działań na przyszłość poprzez wskazanie zadań inwestycyjnych i skorelowanie ich z polityką regionalną oraz osadzenie w realiach finansowych. Lokalny Program Rewitalizacji obejmuje szereg projektów i zadań inwestycyjnych o bardzo zróżnicowanym charakterze. Ich realizacja uzależniona jest od odpowiedniego montażu finansowego środków pochodzących z różnych źródeł. Bezwzględny priorytet w realizacji otrzymują projekty dofinansowane z funduszy strukturalnych, dotacji i innych środków zewnętrznych. Wskazane w Lokalnym Programie Rewitalizacji działania stanowią podstawę do konstruowania montażu finansowego i przygotowania aplikacji o wsparcie finansowe wskazanych projektów ze środków pomocowych Unii Europejskiej. Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Wyszogród jest dokumentem planistycznym, określającym cele i programy działań na lata 2007-2013, przy założeniu, że ma on charakter „żywy” i będzie, w razie potrzeby, aktualizowany.

1. Cele rewitalizacji

1.1 Cele ekonomiczne

Cele ekonomiczne prowadzą do pozytywnych skutków ekonomicznych takich jak: wzrost dochodu firm, wzrost wpływów podatkowych gminy, wzrost oddziaływania na rozwój różnych działalności lokalnych, rozwój funkcji ponad lokalnych w stosunku do otaczającego zaplecza. Podstawową korzyścią innowacyjnego zagospodarowania terenów zdegradowanych i przemysłowych dla celów aktywności gospodarczej są miejsca pracy, budowa nowych tras komunikacyjnych, rozbudowa lub remonty infrastruktury, adaptacja budynków infrastruktury komunalnej.

1.2 Cele społeczne

Cele społeczne to przede wszystkim tworzenie nowych lub utrzymanie istniejących miejsc pracy. Zmierzają one do poprawy jakości życia mieszkańców poprzez rozwój usług publicznych, tworzenie nowych terenów rekreacyjnych, sportowych, rozwój funkcji kulturalnych. Celem o charakterze społecznym może być chęć zachowania dziedzictwa kulturowego, remonty lub adaptacja budynków użyteczności publicznej na cele społeczne (np.: w zakresie realizowania zadań pomocy społecznej), kulturalne, edukacyjne czy sportowe.

1.3 Cele ekologiczne

Cele ekologiczne rewitalizacji terenów zdegradowanych obejmują eliminowanie negatywnych oddziaływań i powiększanie terenów zieleni miejskiej a także budowę lub remonty infrastruktury technicznej w zakresie ochrony środowiska na terenie zdegradowanych dzielnic miasta. Przykładem może być odnowa parków i terenów zielonych, zabudowywanie pustych przestrzeni, tworzenie lub przebudowa placów zabaw dla dzieci czy tarasów widokowych.

1.4 Cele przestrzenne

Cele przestrzenne prowadzą do kształtowania nowego ładu przestrzennego miasta i integracji terenów zdegradowanych, użytkowania przemysłowego z innymi obszarami miasta. Porządkowanie "starej tkanki urbanistycznej", wprowadzanie nowych elementów architektonicznych jest także sposobem promocji nowego wizerunku miasta.

2. Charakterystyka obecnej sytuacji w mieście

2.1 Położenie, układ miasta i warunki naturalne

Gmina i Miasto Wyszogród położona jest w zachodniej części województwa mazowieckiego, w powiecie plockim nad rzeką Wisłą na skrzyżowaniu dwóch dróg krajowych, a mianowicie:

- Nr 62 w relacji Włocławek – Płock – Zakroczym (kierunek zachód-wschód),
- Nr 50 w relacji Sochaczew – Płońsk wraz z nową przeprawą mostową przez rzekę Wisłę (kierunek południe-północ).

Z tej racji gmina charakteryzuje się bardzo dobrą dostępnością komunikacyjną. Gminę dzieli odległość ok. 70 km od Warszawy, ok. 40 km od Płocka i ok. 20 km od Sochaczewa.

Gmina i Miasto Wyszogród w części północnej położona jest na Wysoczyźnie Płońskiej, zaś w części południowej położona jest w Kotlinie Warszawskiej, która rozciąga się wzdłuż rzeki Wisły. Tereny części Gminy rozciągają się wzdłuż krawędzi wysoczyzny, które pocięte są malowniczymi jarami z miejscami widokowymi na rzekę Wisłę i rozciągającymi się na jej przeciwnym brzegu Puszcze Kampinoską. Graniczy ona od:

- północy z gminą Naruszewo w powiecie płońskim,
- wschodu z gminą Czerwińsk n Wisłą w powiecie płońskim,
- południa z gminą: Ilów, Młodzieszyn i Brochów w powiecie sochaczewskim,
- zachodu z gminą z gminą Mała Wieś w powiecie plockim.

2.2 Historia miasta

Wyszogród legitymuje się bogatą tysiącletnią tradycją historyczną. Miasto – obok Płocka, Czerwińska nad Wisłą i Czerska należy do najstarszych grodów Mazowsza. Nazwa Wyszogród oznacza gród położony wysoko. Pierwsza wzmianka o mieście pochodzi z 1065 roku – istniała tu kasztelania i targ książęcy. Z badań archeologicznych wynika, że już w XII wieku istniała osada na tzw. Górze Zamkowej (na wschód od obecnej przeprawy mostowej). W samym Wyszogrodzie ślady osadnictwa datowane są na początek XIII wieku, kiedy to książę Konrad I zbudował tu zamek drewniany. Natomiast król Kazimierz Wielki wznosił zamek murowany, w którym w okresie późniejszym znajdowała się siedziba starostów królewskich.

Prawa miejskie Wyszogród otrzymał w 1398 roku (prawo chełmińskie) za sprawą Księcia Janusza I.

Wiek XV i XVI to okres dużego rozkwitu miasta, do którego przyczyniły się m.in. liczne przywileje królewskie nadane miastu. W tym okresie miasto było znaczącym ośrodkiem sukiennictwa. Istniał wówczas w Wyszogrodzie port handlowy, funkcjonował przewóz przez Wisłę, handlowano tu zbożem, cukrem i wyrobami drewnianymi. W 1564 roku Wyszogród liczył ok. 3000 mieszkańców.

W latach potopu szwedzkiego (lata 1655-1660), a następnie w wyniku pożaru Wyszogród znacznie podupadł. Po drugim rozbiórce Polski miasto zagarnęli Prusacy, którzy rozebrali mury spalonego przez Szwedów zamku.

Ponowna poprawa stanu gospodarczego Wyszogrodu nastąpiła dopiero w drugiej połowie XIX wieku dzięki rozbudowie zakładów przemysłowych i handlu zbożem. Powstała wówczas zachowana do dziś część zabudowy miejskiej w ciągu ulic: Rębowskiej, Klasztornej, Kilińskiego i Płockiej. Na przełomie XIX i XX wieku Wyszogród liczył 4160 mieszkańców.

W 1916 roku rozpoczęto budowę mostu przez Wisłę, zaś od 1922 roku Wyszogród łączyła kolejka wąskotorowa z Sochaczewem. W latach międzywojennych XX wieku notuje się znaczny wzrost liczby mieszkańców miasta. W 1939 roku w mieście zamieszkiwało 6379 osób. We wrześniu 1939 roku miasto uległo poważnemu zniszczeniu. We wrześniu 1946 roku liczba mieszkańców Wyszogrodu wynosiła 2276 osób. Obecnie w Mieście mieszka 2,9 tys. osób.

Po II-giej Wojnie Światowej w GMINIE I MIEŚCIE WYSZOGRÓD rozwinął się przemysł przetwórstwa rolno-spożywczego i odzieżowego. Powstały takie zakłady, jak:

- Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego - Płock,
- Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska,
- Warszawskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego – filia,
- Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy (produkcja m.in. odzieży roboczej, ubrań, plandek),
- Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Rębowie,
- Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”.

Po zmianach systemowych w 1989 roku, wprowadzających do gospodarki polskiej mechanizmy rynkowe zakłady te upadły, co było przyczyną wzrostu rozmiarów bezrobocia wśród mieszkańców GMINY I MIASTA WYSZOGRÓD. Ponadto, znaczne

ograniczenie działalności gospodarczej nastąpiło w Rolniczej Spółdzielni Handlowo-Produkcyjnej w Wyszogrodzie oraz w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Rębowie.

Zmiany systemowe wpłynęły także niekorzystnie na rolnictwo, które w gminie pełni dominującą funkcję gospodarczą i jest podstawowym źródłem utrzymania dla większości mieszkańców gminy. Spadek popytu na produkty rolne, wzrost kosztów produkcji wpłynął na ograniczenie rozmiarów produkcji rolniczej i spadek jej opłacalności, co w konsekwencji powoduje zmniejszanie się dochodów rolników.

2.3 Zagospodarowanie przestrzenne

2.3.1 Zabytki i ochrona dóbr

O bogatej historii Wyszogrodu i okolic mogą świadczyć następujące obiekty zabytkowe (wpisane do rejestru zabytków):

- najcenniejszy zabytek w postaci architektonicznego zespołu sakralnego (gotycko-barokowego) w postaci kościoła p.w. Matki Boskiej Anielskiej (zbudowany w 1408 roku) i klasztoru Franciszkanów,
- układ urbanistyczny centrum Wyszogrodu (XVII i XIX wiek),
- obiekty sakralne: kościoły w Kobylnikach (kościół z 1521 roku p.w. Świętej Anny), w Rębowie (drewniany kościół z I-szej połowy XVI wieku) i w Wyszogrodzie z 1786 roku (późnobarokowy kościół p.w. Świętej Trójcy),
- dwór murowany z drugiej połowy XIX wieku wraz z parkiem krajobrazowym w Gródkowie.

Ponadto, w spisie zabytków budownictwa i architektury Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków byłego województwa plockiego znajduje się kilkadziesiąt obiektów z terenu całej Gminy.

Z archeologicznego punktu widzenia – teren, jaki dzisiaj obejmuje swymi granicami GMINA I MIASTO WYSZOGRÓD – jest niezwykle interesujący pod względem wartości naukowo-badawczych i poznawczych zarówno w skali Mazowsza, jak i całej Polski. Oczywiście największą wartość historyczną stanowi Miasto Wyszogród. W wyniku dotychczas przeprowadzonych badań odkryto i zewidencjonowano 145 stanowisk archeologicznych. Największą wartość przedstawiają stanowiska archeologiczne w miejscowościach:

- Wiązówka – osada wielokulturowa (paleolit/mezolit, neolit, wczesna epoka brązu i średniowiecza),

- Pruszczyn – osada (średniowiecze), osada (wczesne średniowiecze),
- Gródkowo – cmentarzysko (neolit, tzw. kultura amfor kulistych),
- Wyszogród – grodzisko (wczesne średniowiecze),
- Drwały – kopiec (starożytny),
- Wójtóstwo – grodzisko (średniowiecze),
- Kobylniki – osada (wczesne średniowiecze).

Dotychczas WYSZOGRÓD był znany w Polsce, głównie za sprawą drewnianego mostu przez Wisłę. Był to najdłuższy w Europie i jeden z najdłuższych drewnianych mostów drewnianych na świecie. Miał on 1285 metrów długości i 60 przęseł. Wielokrotnie uszkodzany (głównie przez wiosenny spływ kry lodowej) i nieustannie remontowany pochłaniał olbrzymie środki finansowe na konserwacje i remonty. W tej sytuacji podjęto decyzję o budowie nowego mostu. Został on sfinansowany z kredytu Banku Światowego. Wraz z jego otwarciem, co nastąpiło jesienią 1999 roku, rozebrano stary drewniany most. Nowy most otworzył dla ruchu towarowego nowy szlak komunikacyjny w relacji północ-południe. Jest to najkrótsze połączenie z Czech, Śląska i Łodzi z północną Polską i krajami nadbałtyckimi (Litwa, Łotwa i Estonia). Powstanie nowego mostu jest szansą dla rozwoju gospodarki i turystyki w GMINIE I MIEŚCIE WYSZOGRÓD.

2.3.2 Uwarunkowania ochrony środowiska

Gmina Wyszogród znajduje się w zasięgu Wysoczyzny Płońskiej oraz częściowo Kotliny Warszawskiej. Od strony Wisły wysoczyzna porożciniana jest licznymi wąwozami i jarami a kończy się skarpą Wiślaną. W granicach gminy w dolinie Wisły brak jest poziomów tarasowych co oznacza, że koryto rzeki sąsiaduje bezpośrednio ze skarpą.

Miasto Wyszogród położone nad brzegiem Wisły leży na terenie dwóch zasadniczych jednostek morfologicznych - wysoczyzny plejstoceniowej i doliny rzeki Wisły oraz dolinek strumieni Strugi i Gwarek. Spadki w obrębie wysoczyzny nie przekraczają 5%. Wyjątkiem są krawędzie wysoczyzny opadające ku Wiśle wahając się od 10-60 stopni oraz zbocza wysoczyzny opadające ku Strudze. Krawędź opadająca ku Wiśle ponacinana jest dolinkami o charakterze wąwozów. Krawędzie na zachód od mostu drewnianego przeważnie mają ostre zbocza, na wschód od mostu łagodniejsze. Wszędzie zbocza są zróżnicowane.

Dolina Wisły w obrębie Wyszogrodu ograniczona jest (na odcinku zachodnim i środkowym) do wąskiego pasa tarasu zalewowego niższego. W pobliżu Chmielowa występuje kilka poziomów tarasowych. Oprócz tarasu zalewowego niższego spotykamy tu taras zalewowy wyższy oraz taras nadzalewowy erozyjny. Dolinki strumieni to głęboko wycięte wąwozy o niewielkiej szerokości i płaskich dnach. Dolinki te są przeważnie zadrzewione.

Na obszarze całej gminy wyznaczona jest granica możliwego zasięgu występowania osuwisk na Skarpie Wiślanej. W związku z tym wyznaczone zostały granice zasięgu osuwisk (około 30 m od krawędzi skarpy) z zakazem lokalizowania nowych obiektów, oraz granice wpływu skarpy (od 50 do 100 m od krawędzi skarpy), gdzie dopuszcza się lokalizowanie nowych obiektów po przeanalizowaniu ich konstrukcji z uwzględnieniem działania sił na rozciąganie.

I. Obszar krajobrazu chronionego

Dolina rzeki Wisły została zakwalifikowana jako Obszar Krajobrazu Chronionego „Pradolina Warszawsko-Berlińska” o powierzchni 14639 ha (rozporządzenie nr 16/98 Wojewody Płockiego z dnia 27 kwietnia 1998r w sprawie dostosowania uchwały nr 163/XXVI/88 WRN w Płocku z dnia 9 czerwca 1988r w sprawie ochrony krajobrazu w woj. Płockim).

Obszary krajobrazu chronionego podzielono na strefy:

- Strefę A obejmującą:

- kompleksy leśne o powierzchni ponad 10 ha oraz tereny przylegające do nich w promieniu 20 m w granicach administracyjnych miast i w promieniu 100 m na pozostałych obszarach,

- a także enklawy śródleśne o powierzchni mniejszej niż 10 ha;

- naturalne ciek i tereny przyległe do nich w pasie o łącznej szerokości 50 m w granicach administracyjnych miast oraz 500 m na pozostałych obszarach;

- naturalne zbiorniki wodne i torfowiska o powierzchni ponad 5 ha oraz tereny do nich

przyległe w promieniu 20 m w granicach administracyjnych miast oraz 200 m na pozostałych obszarach;

- Strefę U obejmującą:
 - tereny zabudowy miejskiej oraz tereny wsi o zwartej zabudowie, a także tereny przewidziane pod zabudowę w planie przestrzennego zagospodarowania;
- Strefę B obejmującą pozostałe tereny.

II. Rezerwaty przyrody

Zgodnie z art. 23 ust. 1. ustawy o ochronie przyrody " rezerwat przyrody jest obszarem obejmującym zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, określone gatunki roślin i zwierząt, elementy przyrody nieożywionej, mające istotną wartość ze względów naukowych, przyrodniczych, kulturowych bądź krajobrazowych". Głównym celem tworzenia rezerwatów przyrody jest zachowanie pewnych fragmentów przyrody.

Na terenie Wyszogrodu występują dwa rezerwaty faunistyczne - Kępa Rakowska i Kępa Antonińska. Obejmują wyspy, piaszczyste ławice oraz wody Wisły między Wyszogrodem a Płockiem. Powołane zostały w listopadzie 1994 r.

Lp	Nazwa rezerwatu	Typ rezerwatu	Pow. rezerwatu (ha)	Położenie rezerwatu	Charakter rezerwatu	Przedmiot ochrony	Rok utworzenia
1	"Kępa Rakowska"	faunistyczny	120,00	Łów i Wyszogród (ODGW)	częściowy	ostoje lęgowe rzadkich i ginących w Polsce ptaków siewkowatych: mew, rybitw i sieweczek ze względów naukowych i	1994

						dydaktycznych	
2	"Kępa Antonowska"	faunistyczny	475,00	Wyszogród Mała Wieś Łów (ODGW)	Częstochowa	ostoje lęgowe rzadkich i ginących w Polsce ptaków siewkowatych: mew, rybitw i siewczek ze względów naukowych i dydaktycznych	1994

* Podstawa: dane Urzędu Gminy Wyszogród

III. Pomniki przyrody

Na terenie gminy występują pomniki przyrody :

Lp.	Typ pomnika przyrody	Lokalizacja	Obwód drzewa (cm)	Wysokość (m)
1	Wiąz szypułkowy nr 327	Wyszogród	337	12
2	Kasztanowiec biały	Wyszogród- przy kościele	334	27
3	Kasztanowiec biały	Wyszogród- przy kościele	275	17
4	Jesion wyniosły nr 191	Wyszogród- ul. Czerwińska 14	375	18
5	Dąb nr 8	Rębowo	140	15
6	Dąb szypułkowy nr 130	Wiązówka	315	22

7	Dąb szypułkowy nr 130	Wiązówka	316	25
8	Dąb szypułkowy nr 130	Wiązówka	330	26
9	Dąb szypułkowy nr 130	Wiązówka	450	28
10	Dąb szypułkowy nr 328	Ciućkowo	405	20

*Podstawa: dane Urzędu Gminy Wyszogród

IV. Obszary przyrodnicze postulowane do ochrony:

a) Europejski system sieci ekologicznej ECUNET

Na obszarze gminy znalazł się wyznaczony w europejskim systemie sieci ekologicznej korytarz ekologiczny. ECUNET został pomyślany jako sieć obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy i ma na celu zintegrowanie obszarów chronionych. W systemie tym wyznaczono szereg obszarów węzłowych połączonych korytarzami ekologicznymi.

b) Krajobraz kulturowy

Zachodnią część gminy stanowiącą dolinę Strugi zakwalifikowano w "Studium zagospodarowania przestrzennego województwa płockiego" jako park kulturowy, natomiast pozostałą większą część gminy jako strefę ochrony konserwatorskiej w systemie obszarów krajobrazu kulturowego. W obrębie parku kulturowego przewidziane jest objęcie ochroną elementów historycznych z zachowaniem ich formy, substancji i funkcji, a w strefie ochrony konserwatorskiej winna obowiązywać ochrona krajobrazu oraz zabezpieczenie prawidłowej ekspozycji obszaru.

2.3.3 Infrastruktura techniczna

Sieć kanalizacyjna

Długość sieci kanalizacyjnej oraz sieć ogólnospławna w mieście Wyszogrodzie wynosi 12 km. Kanalizacją zarządza Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wyszogrodzie. Miasto Wyszogród jest w 50 % skanalizowane. Sieć kanalizacji sanitarnej składa się z dwóch głównych kolektorów, odprowadzających ścieki do pompowni ścieków a stamtąd przewodami tłocznymi do oczyszczalni ścieków. Oczyszczalnia ścieków zlokalizowana jest w odległości 0,5 km od istniejącej zabudowy miasta:

- Pierwszy kolektor zbiorczy przyjmuje ścieki z całego miasta i doprowadza je do pompowni i do oczyszczalni w zachodniej peryferyjnej części miasta przy ul. Kościuszki.
- Drugi kolektor przebiega przez centralną część miasta, przejmuje ścieki z mieszkalnictwa

kwaterunkowego i spółdzielczego osiedla „Niepodległości” oraz innych obiektów. Ścieki z w/w obszaru, przez dwie pompownie tłoczone są do przewodów tłocznych kanalizacji, następnie przepływają do kolektora głównego i stamtąd trafiają do oczyszczalni ścieków. Część ścieków jednak kolektorem sanitarnym z terenu miasta trafia nie oczyszczona, bezpośrednio do Wisły.

Na terenach miejskich brak jest kanalizacji deszczowej. Jej rolę spełnia kanalizacja ogólnospławna. Sieć kanalizacji ogólnospławnej przebiega na terenach śródmiejskich. Kanalizacja ta służy do odprowadzania ścieków sanitarnych, oraz do odwadniania głównych ciągów komunikacyjnych w śródmieściu tj. ulicy Rębowskiej, Płockiej i Rynku. Kanalizacja ta była budowana w sposób nieuporządkowany.

W gminie w Grodkowie, ze względu na występowanie zwartej zabudowy mieszkaniowej powstała koncepcja budowy systemu kanalizacji ściekowej. Przewiduje ona odprowadzenie ścieków przewodami tłocznymi do kolektora głównego w Wyszogrodzie. W innych miejscowościach gminy brak jest zarówno sieci kanalizacji ściekowej jak i deszczowej. Rozproszona zabudowa mieszkaniowa nie sprzyja budowie kolektorów sanitarnych. W gospodarstwach domowych ścieki gromadzone są w szambach, często o zbyt małej powierzchni użytkowej. Przewiduje się zastosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków, bądź dla obszarów gęsto zabudowanych

zbiorowej oczyszczalni biologicznej o stopniu redukcji zanieczyszczeń zgodnym z obowiązującymi normami i przepisami. Zaleca się odprowadzenie oczyszczonych ścieków do najbliższych rowów melioracyjnych, cieków wodnych, do rzeki Strugi i jej dopływu Gawarek. Tam gdzie jest to niemożliwe i grunty są średnio przepuszczalne stosuje się system drenów rozsączających oczyszczone ścieki do gruntu lub do kopców filtracyjnych.

Oczyszczalnie ścieków

Na terenie gminy istnieją dwie oczyszczalnie biologiczne: przy Zakładzie Gospodarki Komunalnej w Wyszogrodzie i Administracji Zasobów Mieszkaniowych w Grodkowie. Są to oczyszczalnie z osadem czynnym - oczyszczalnie standardowe mechaniczno-biologiczna i rów cyrkulacyjny.

Sieci wodociągowe

Teren gminy zwodociągowany jest w ok. 95% w każdym z 17 sołectw istnieje możliwość wykonania przyłącza. Zużycie wody z wodociągu miejskiego wynosi 156,5 tys. m³ z wodociągu wiejskiego 123,7 tys. m³. Wodociągiem miejskim i gminnym zarządza i pobiera opłaty za wodę Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wyszogrodzie. Dla potrzeb wodociągu miejskiego przeznaczone są cztery studnie głębinowe o zatwierdzonych zasobach w kat. „B” i wydajności 35 m³/h. Na terenie Gminy znajdują się 4 studnie głębinowe z tego dwie nieczynne (Ciućkowo i Marcjanka), w Rębowie i Kobylnikach studnie są wykorzystywane całorocznie.

Elektroenergetyka

Podstawowym źródłem energii elektrycznej dla zasilania odbiorców z terenu gminy i miasta jest stacja 110/15 kV.

Stacja 110/15 kV zasilana jest linią napowietrzną 110 kV relacji GPZ 400/110 Płock - Kruszczewo - GPZ 110/15 kV Wyszogród - GPZ 220/110/15 kV Sochaczew.

Moc stacji dostosowana jest do występującego obciążenia w systemie. Układ taki stanowi dużą pewność zasilania sieci rozdzielczej 15 kV.

Terenowa sieć rozdzielcza 15 kV i istniejące węzły elektroenergetyczne 15/0,4kV wybudowane w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych projektowane były na mniejsze obciążenia od występujących obecnie. Obwody NN w wielu przypadkach są o zbyt małych przekrojach i nie mogą przenieść zwiększonych obciążeń. Powoduje to wzrost obciążenia transformatorów i sieci NN, a tym samym brak możliwości przyłączenia nowych odbiorców energii bez konieczności rozbudowy stacji 15/0,4 kV i sieci NN.

W świetle powyższego, przyłączenie nowych odbiorców nawet w terenie gdzie istnieje sieć elektryczna wymaga :

- modernizacji i budowy nowych węzłów elektroenergetycznych 15/0,4 kV
- wymianie przewodów na większy przekrój w liniach głównych
- budowy i wymiany istniejących przyłączy na izolowane
- stosowanie wzdłużnych zabezpieczeń w liniach NN
- wyposażenie głównych ciągów liniowych SN-15 kV w łączniki sterowane drogą radiową.

Powyższe działania zdecydowanie poprawią pewność dostawy energii elektrycznej o właściwych parametrach technicznych.

Zaopatrzenie w ciepło budowlane

System ciepłowniczy miasta oparty jest na systemie kilku indywidualnych małych kotłowniach lokalnych. Dla wielorodzinnych budynków mieszkalnych spółdzielni mieszkaniowej źródłem ciepła są kotłownie spółdzielcze, dla budynków komunalnych - kotłownie komunalne.

Projektowana sieć gazowa (opracowana przez „Gazoprojekt” w Warszawie) ma zapewnić ogrzanie 100 % mieszkań na terenie 18 miejscowości w wariantcie pierwszym lub 15 miejscowości w wariantcie drugim.

Zaopatrzenie w gaz

W gminie i w mieście Wyszogród planowana jest budowa sieci gazociągowej. Sieć gazowa doprowadzała będzie gaz do 18 miejscowości w wariantcie pełnym: Bolino Chmielewo, Ciućkowo, Drwały, Grodkowo, Grodkówko, Kobylniki, Marcjanka, Pozarzyn, Pruszczyn, Rębowo, Rostkowice, Słomin, Starzyno, Wiązówka, Wilczkowo,

Wyszogród, Rakowe lub do 15 miejscowości w wariantcie ograniczonym. Zużycie gazu ziemnego wysokometanowego w omawianym rejonie wyniesie docelowo 6,0 mln m³/rok w wariantcie pełnym lub 5,4 mln m³/rok w wariantcie ograniczonym. Do zasilania miejscowości z terenu gminy Wyszogród przewidziany jest gaz ziemny wysokometanowy o następującym oznaczeniu PN-87/C 96001 GZ-50 SW W 0222-3. Długość gazociągu wyniesie 32,1 km. Jest to fragment gazociągu przewidzianego do gminy Czerwińsk.

2.3.4 Identyfikacja problemów

Wśród najważniejszych problemów należy wymienić:

- narastający problem hałasu komunikacyjnego, który w znaczący sposób pogarsza warunki życia mieszkańców ulic o dużym natężeniu ruchu drogowego;
- brak selektywnej zbiórki odpadów na terenie całego miasta;
- zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego w wyniku emisji spalin;
- zły stan nawierzchni wielu dróg, około 70 % wymaga modernizacji;
- zły stan zabytków – w przeważającej mierze są to obiekty wymagające kapitalnych remontów i renowacji, co wiąże się z koniecznością poniesienia wysokich nakładów inwestycyjnych;
- niski standard urządzenia przestrzeni publicznych, tj. ulic, placów, parków;
- brak pełnego uzbrojenia terenów w obrębia miasta;
- zły stan niektórych budynków mieszkalnych;

2.4 Gospodarka

Gmina Wyszogród jest typową gminą rolniczą, której użytki rolne stanowią 69 % ogólnej powierzchni. Przeważają gleby III i IV klasy stanowiąc 73 % wszystkich gleb. Średni wskaźnik bonitacji wynosi 0,99. Największą grupę stanowią gospodarstwa od 7 do 10 ha. Średni areal w ostatnich latach sukcesywnie rośnie i aktualnie wynosi ponad 8,70 ha. Zachodzące zmiany struktury gospodarstw są istotnie zauważalne i postępują w kierunku prawidłowego ich funkcjonowania. W sektorze zasiewów dominują zboża, które stanowią 3732 ha gruntów co stanowi 61,18 % użytków rolnych. Z użytków rolnych, grunty orne zajmują powierzchnię 5900 ha tj. 96,7 % użytków rolnych, sady 102 ha tj. 1,67 %, łąki 98 ha tj. 1,6 %. W ogólnej powierzchni gminy znajdują się

również lasy 700 ha tj. 7,15 %. Ogólnie w gminie znajduje się 940 gospodarstw indywidualnych, z czego 204 gospodarstwa w mieście. Na terenie gminy nie ma żadnego punktu prowadzącego skup zboża. Najbliższym odbiorcą jest Młyn p. Gruszczyńskiego – gmina Mała Wieś oraz Gorzelnia w Grodkowie. Natomiast skup żywca znajduje się w sąsiedniej gminie Czerwińsk. Z rent strukturalnych korzysta 37 rolników.

2.4.1 Struktura podmiotów gospodarczych

Liczba przedsiębiorstw na terenie gminy i miasta kształtuje się w granicach 170–180 podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w gminie. Przeważająca liczba podmiotów prowadzi działalność w zakresie handlu lub usług.

- W branży przetwórstwo rolno – spożywcze funkcjonują trzy zakłady:
 - produkcja i sprzedaż pieczywa (piekarnia)
 - młyn gospodarczy
 - produkcja i sprzedaż spirytusu (gorzelnia)
- Stolarstwo, produkcja i usługi – dwa zakłady,
- Usługi betoniarskie – produkcja polbruku (jeden zakład),
- Dwie stacje obsługi i kontroli pojazdów i jedna stacja obsługi i kontroli ciągników,
- Rolnicza Spółdzielnia Handlowo – Produkcyjna,
- Trzy zakłady krawieckie,
- Przedsiębiorstwo produkcyjno – usługowe spółka z o.o. – produkcja kosmetyków samochodowych,

Zakłady te zatrudniają od 5 do 20 osób.

Ponadto na terenie gminy i miasta działają 2 stacje paliw i 4 stacje LPG, Firma „Kaltus” (prowadząca skup owoców i warzyw), oraz Firma Witesse (producent odzieży sportowej).

2.4.2 Turystyka, sport i rekreacja

Najważniejszymi elementami środowiska przyrodniczego decydującymi o atrakcyjności turystycznej gminy są: rzeka Wisła, rzeźba terenu i szata leśna. Atrakcyjność rzeki wynika z jej naturalnego charakteru oraz występowania licznych kęp i starorzeczy. Występuje na tym terenie szereg atrakcyjnych naturalnych punktów widokowych,

zwłaszcza w bezpośrednim sąsiedztwie Wyszogrodu. Dla rozwoju zagospodarowania turystycznego sprzyjające jest (to, że tereny o najwyższej atrakcyjności turystycznej pokrywają się w wielu przypadkach z występowaniem gleb o niskiej przydatności do użytkowania rolniczego (V i VI klasa bonitacyjna)). Walory krajoznawcze środowiska kulturowego stanowią: zabytkowe obiekty sakralne, cmentarz żydowski w Wyszogrodzie, drewniany most na Wiśle stanowiący unikatowy przykład budownictwa wodnego na skalę europejską oraz zabytkowe obiekty budownictwa ludowego. Największa koncentracja obiektów zabytkowych występuje w Wyszogrodzie, gdzie spośród najbardziej atrakcyjnych krajoznawcze obiektów wymienić należy przede wszystkim: przykasztoły kościół gotycko-barokowy Franciszkanów, kościół późnobarokowy z plebanią, kilka budynków mieszkalnych oraz układ urbanistyczny miasta.

Szacuje się, że ruch turystyczny pobytowy na terenie gminy w 1996 r. wynosił około 1 tyś. osób. Wielkość ruchu turystycznego weekendowego oraz bez noclegowego w formach krajoznawczych wynosi rocznie szacunkowo około 2 tyś. osób. Tak więc łącznie ruch turystyczny na terenie gminy wynosi obecnie około 3 tyś. osób.

Wielkość ruchu turystycznego przewidywanego na terenie gminy oszacowano na podstawie zaproponowanego programu zagospodarowania turystycznego. Jest to docelowa wielkość ruchu turystycznego w gminie. Wynosi ona około 135 tyś. osób, a więc w porównaniu do obecnej wielkości jest to wzrost 45- krotny.

Turystyka pobytowa

Hotele

Gmina Wyszogród dysponuje 2 hotelami oraz pokojami gościnnymi o zróżnicowanym standardzie (głównie całorocznymi) oferującymi łącznie 75 miejsc noclegowych.

- Hotel zlokalizowany jest na terenie miasta Wyszogród, dysponuje 60 miejscami noclegowymi

- Motel zlokalizowany jest w Kobylnikach i dysponuje 15 miejscami.

Nie zarejestrowano turystów zagranicznych korzystających z miejsc noclegowych.

Agroturystyka

Korzystnym dla rozwoju agroturystyki na terenie gminy jest fakt, że struktura własnościowa i przestrzenna sektora rolnego opiera się na gospodarstwach indywidualnych, a więc występuje tu duża gęstość osadnictwa wiejskiego.

Z przeprowadzonych sondaży wśród mieszkańców gminy wynika, że nastawienie społeczności lokalnych do rozwoju turystyki jest ogólnie pozytywne. W szczególności można stwierdzić, że jest duże zainteresowanie miejscowej ludności podjęciem działań w kierunku obsługi ruchu turystycznego. Działania takie są już - w niewielkim stopniu - podejmowane. Mieszkańcy gminy w wielu przypadkach nie posiadają jednak podstawowej wiedzy dotyczącej zasad obsługi ruchu turystycznego. Stąd też celowe jest prowadzenie szkoleń wśród mieszkańców, które by propagowały idee rozwoju turystyki i sposoby włączenia się miejscowej ludności w działalność w tym zakresie.

Aktualnie zarejestrowane są 4 obiekty agroturystyczne w:

- Wilczkowie, dysponuje 6 pokojami
- Drwałach
- Chmielewie

Na terenie gminy i miasta funkcjonują trzy restauracje w tym dwie z możliwością noclegów oraz gospodarstwo agroturystyczne.

Państwo Agnieszka i Ryszard Szafaryn prowadzą gospodarstwo agroturystyczne położone w malowniczej nadwiślańskiej wsi Drwały, w pobliżu Wyszogrodu.

Kontakt:

tel. 024 23 11 799

„Pab u Bab” w miejscowości – Kobylniki,

gm. Wyszogród

Kontakt:

tel. (024) 23 11 736

kom. 0502506285

Restauracja „Alikante” - Wilczkowo 22

09 - 450 Wyszogród

Kontakt:

tel. 024 231-20-89

kom. 0-691-26-99-50, 0512387106

www. <http://www.alikante.europa.pl>

Restauracja „W Towarzystwie...” Wyszogród – ul. Rynek 1

09-450 Wyszogród

Kontakt:

tel. 024 23 11 065

kom. 0605045334, 0691727213

Turystyka kwalifikowana

Szlaki piesze

W obsłudze turystyki na terenie gminy ważną rolę odgrywa pieszy szlak turystyczny (niebieski) Płock – Wyszogród przebiegający równoległe do Wisły na odcinku Drwały – Wyszogród. Stanowi podstawowy układ rozprawdzający ruch krajoznawczy na rozpatrywanym terenie.

Szlaki rowerowe

Na terenie gminy istnieje szlak rowerowy Płock – Wyszogród przebiegający równoległe do Wisły na odcinku Drwały – Wyszogród.

Jazda konna

Na terenie gminy turystom mogą być oferowane wędrowki konne po sąsiadujących terenach leśnych lub przejażdżki bryczką.

Rekreacja wodna

Rolę szlaku wodnego gminie Wyszogród pełni rzeka Wisła.

Na terenie gminy turystom mogą być oferowane:

- spływy tratwami po Wiśle, z wykorzystaniem punktu początkowego spływów w Wyszogrodzie,
- rejsy statkiem wycieczkowym po Wiśle,
- wypożyczanie sprzętu wodnego (np. żaglówki),

- przejażdżka łodzią po Wiśle,

Rekreacja

Na terenie gminy Wyszogród oferta odpowiednich typów produktu turystycznego wynika z występujących tu walorów i atrakcji turystycznych oraz rodzaju i standardu zagospodarowania turystycznego. Atrakcyjność turystyczna tego terenu oraz ogólnie sprzyjające nastawienie miejscowej ludności do turystów sprawiają, że występują tu możliwości oferowania różnych typów tego produktu szczególnie w okresie letnim.

Plaże/przystań

Wody powierzchniowe Wisły stanowią niewielką przydatność dla celów kąpieliskowych, ze względu na stan jej czystości. Podstawowe jest natomiast znaczenie Wisły jako szlaku wodnego zarówno dla żeglugi pasażerskiej, żeglarstwa oraz wędrówek kajakowych, na łodziach wiosłowych i tratwach. Obecnie jednak nie istnieje powyższa forma zagospodarowania Wisły. Pomimo miejsc możliwych do zagospodarowania nie funkcjonują plaże zorganizowane. Planowana jest budowa kąpieliska w Wyszogrodzie.

Ścieżki edukacyjne

Na terenie gminy turystom są oferowane wędrówki piesze szlakiem turystycznym, podglądanie życia ptaków, zwierzyny leśnej, zwłaszcza na kępach wiślanych (Kępa Wyszogrodzka, Sempławska, Bieniew Stary)

Na terenie gminy nie wykształcił się dotąd system obsługi ruchu turystycznego.

2.4.3 Identyfikacja problemów

Największymi problemami odnoszącymi się do sfery gospodarczej miasta są:

- duże rozdrobnienie przedsiębiorców;
- słabo rozwinięty sektor prywatny w mieście, o czym świadczy wysoki udział zatrudnionych w sektorze publicznym;
- przewaga małych przedsiębiorstw, które nie posiadają kapitału na rozwój ani rezerw wystarczających na przetrwanie spadków koniunktury, co sprzyja załamaniom na lokalnym rynku pracy i hamuje inwestycje;

- niedostatecznie rozwinięty sektor turystyczny, przez co nie jest wykorzystany potencjał turystyczno-rekreacyjny miasta, trudności w rozwijaniu turystyki powoduje m.in. zły stan niektórych obiektów zabytkowych, niski standard zagospodarowania otoczenia zabytków
- spadające zatrudnienie oraz wysokie ukryte bezrobocie.

2.5 Strefa społeczna

2.5.1 Demografia

Rozwój demograficzny miasta i gminy jest wynikiem zmian w ruchu naturalnym (urodzenia - zgony) i w ruchu wędrówkowym (napływ - odpływ) ludności.

Rok	Stan ludności	Przyrost naturalny
1995	6 519	-6
1996	6 510	-15
1997	6 472	-15
1998	6 461	3
1999	6 488	-15
2000	6 406	-39
2001	6 377	-22
2002	6 206	-8
2003	6 202	-4
2004	6 220	-2
2005	6 183	-17
2006	6 133	-50

*Podstawa: dane Urzędu Gminy Wyszogród

Należy przypuszczać, iż ujawniona tendencja spadkowa przyrostu naturalnego będzie się utrzymywać. Malejący poziom dynamiki demograficznej w ujęciu zmian

naturalnych (bez czynnika migracji) wskazuje na zagrożenie reprodukcji biologicznej ludności gminy Wyszogród. Drugim czynnikiem, obok ruchu naturalnego, mającym wpływ na zmiany w zaludnieniu jest ruch wędrowny, czyli migracje (napływ i odpływ) ludności. Natężenie ruchów migracyjnych w mieście uległo wyhamowaniu, o czym świadczy zarówno coraz niższy obrót wędrowny (napływ + odpływ), jak i malejące saldo migracji (różnica między napływem i odpływem). Natomiast w skali gminy zjawisko nasila się, obrót wyraźnie rośnie, tak jak i saldo (i to ujemne) migracji.

2.5.2 Bezrobocie

Stan na 31.01.2007r.

bezrobotni ogółem - 528
w tym kobiety - 249

bezrobotni bez prawa do zasiłku ogółem - 455
w tym kobiety - 229

bezrobotni z prawem do zasiłku ogółem - 73
w tym kobiety - 20

Stopa bezrobocia w powiecie na koniec grudnia 2006 r. - 26%

Dane z 2006 roku:

bezrobotni ogółem - 621
w tym kobiety - 283

struktura bezrobocia – wykształcenie stan na 2005r.

wykształcenie	bezrobocie ogółem	w tym kobiety
Wyższe	18	11
Policealne i średnie zawodowe	104	58
Średnie ogólnokształcące	61	44
Zasadnicze	168	67
Gimnazjalne i niższe	270	103
Ogółem	621	283

struktura bezrobocia – wiek stan na 2006r.

wykształcenie	bezrobocie ogółem	w tym kobiety
18-24 lata	133	63
25-34 lata	180	86
35-44 lata	138	67
45-54 lata	134	59
55-59 lat	33	8
60-64 lata	3	X
Ogółem	621	283

2.5.3 Pomoc społeczna

Rozmiary pomocy społecznej i jej zakres uwarunkowane są sytuacją demograficzną, narastającym procesem starzenia się ludności, bezrobociem i rosnącym zubożeniem oraz uzależnione są od kwoty przeznaczonej na ten cel w budżecie państwa, a tym samym – miasta, czy gminy.

Podstawowe formy pomocy społecznej to:

- pomoc środowiskowa polegająca na udzielaniu świadczeń osobom zakwalifikowanym do pomocy społecznej w miejscu zamieszkania,
- pomoc instytucjonalna świadczona w stacjonarnych placówkach opiekuńczych.

W Wyszogrodzie działa Dom Pomocy Społecznej im. Jacka Kuronia.

Wsparcia finansowego o charakterze socjalnym wymagają osoby nieporadne życiowo i rodziny wielodzietne. Pomoc ta przybiera najczęściej formę zasiłków dotacji celowych.

Wsparcia innego niż finansowe wymagają osoby bezrobotne oraz z niskim wykształceniem.

Wsparcia finansowego o charakterze strukturalnym (gospodarczym) wymagają:

- bezrobotni chcący podjąć działalność gospodarczą
- mali przedsiębiorcy w zakresie wzrostu konkurencyjności na rynku usług poprzez inwestycje w środki trwałe

2.5.4 Mieszkalnictwo

Ilość lokali mieszkaniowych będących w zasobie gminy Wyszogród to 31 budynków z 194 lokalami mieszkalnymi z czego 60 lokali zostało wykupionych przez dotychczasowych najemców. Większość z nich jest w stanie technicznym średnim, wiele z nich wymaga remontów i modernizacji. 4 budynki przeznaczone są do rozbiórki. Budynki zlokalizowane są w strefie ochrony Konserwatora Zabytków.

2.5.5 Identyfikacja problemów

W sferze zidentyfikowano następujące problemy:

- ujemny i gwałtownie malejący przyrost naturalny;
- duży odpływ z miasta ludzi młodych; osoby te często nie wracają do miasta po ukończeniu studiów wyższych w innym mieście;
- malejąca liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym;
- wysoki poziom bezrobocia, przy jednoczesnej utracie przez przeważającą część bezrobotnych prawa do zasiłku;
- duży odsetek osób długotrwale bezrobotnych – fakt pozostawania bez pracy w długim okresie powoduje, że osobom tym trudniej jest znaleźć pracę z uwagi na utratę kwalifikacji, trudności w przystosowaniu się do nowych warunków;
- występowanie w mieście wielu obszarów skupiających osoby zagrożone wykluczeniem społecznym oraz obszarów niebezpiecznych;
- nasilenie się problemów związanych z niepełnosprawnością, bezrobociem, ubóstwem;
- wysoki udział osób młodych w ogólnej liczbie bezrobotnych;
- zwiększanie się liczby bezrobotnych, którzy ukończyli 55 rok życia – w ich przypadku ponowne włączenie w rynek pracy jest szczególnie trudne.

2.6 Współpraca międzynarodowa

W tej chwili miasto Wyszogród nie posiada żadnego partnera międzynarodowego.

2.6.1 Promocja miasta na arenie międzynarodowej

Działania promocyjne stanowią ważny element procesu komunikacji Gminy ze światem zewnętrznym. Proces ten jest kluczowy dla osiągnięcia nadrzędnego celu, jakim jest rozwój Gminy. Celem działań promocyjnych będzie budowanie korzystnego wizerunku miasta Wyszogród. Być może pozwoli to w najbliższej przyszłości pozyskać zagranicznego partnera w jednym z krajów Unii Europejskiej. Niebagatelne znaczenie ma malownicze i atrakcyjne położenie Wyszogrodu na wysokiej skarpie wiślanej, a także bliskie położenie od Warszawy i Modlina, gdzie w najbliższej przyszłości ma być ulokowane lotnisko międzynarodowe dla tanich linii lotniczych.

2.7 Analiza SWOT

Mocne strony	Słabe strony	Szanse	Zagrożenia
Zagospodarowanie przestrzenne			
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Korzystne położenie między Warszawą a Płockiem ➤ występowanie na terenie miasta cennych obiektów historyczno-kulturowych oraz wartości unikalnych, ➤ wolne, atrakcyjne tereny do inwestowania, usytuowane przy drogowych węzłach komunikacyjnych, nad Wisłą (bazę 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ zły stan większość dróg, ➤ niewystarczająca jakość wód powierzchniowych, ➤ niewystarczająca oferta turystyczno-rekreacyjna, ➤ brak zagospodarowanych terenów zielonych ➤ braki w infrastrukturze kanalizacyjnej i wodociągowej. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ bliskość atrakcji turystycznych, ➤ korzystne położenie między Warszawą a Płockiem, ➤ walory przyrodniczo-krajobrazowe, ➤ dobre warunki do uprawiania turystyki kwalifikowanej, ➤ budowy infrastruktury turystycznej, 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ nieatrakcyjność jako miejsca dla inwestycji z powodu braku odpowiednio uzbrojonych terenów inwestycyjnych ➤ degradacja środowiska naturalnego i dewastacja krajobrazu ➤ utrzymanie się niskiej jakości infrastruktury komunikacyjnej

turystyczno- hotelowa, -tereny zielone), ➤ uruchomioną oczyszczalnię ścieków (możliwość podłączenia),		zwłaszcza wodnej, nabrzeże, przystań żeglarska, ➤ budowa ośrodka sportów wodnych	
Strefa gospodarcza			
➤ dobrze rozwinięta sieć handlowa, ➤ niskie podatki od nieruchomości i gruntów, ➤ wykształcone zasoby pracownicze, ➤ dobra infrastruktura służby zdrowia,	➤ mała liczba zewnątrznych inwestorów, ➤ średniowysoki poziom przedsiębiorczości, ➤ zmniejszanie się poziomu zatrudnienia, ➤ duże rozproszenie różnych podmiotów gospodarczych (mikro firmy 2-3 osobowe), ➤ słabo rozwinięty przemysł turystyczny, ➤ przewaga zatrudnienia w sektorze publicznym.	➤ wysoki potencjał funkcji turystycznej miasta, ➤ przystąpienie Polski do Unii Europejskiej, ➤ dostępność funduszy strukturalnych Unii Europejskiej zarówno dla podmiotów publicznych, jak i dla sektora prywatnego.	➤ odpływ wykwalifikowanej kadry poza miasto, ➤ mały i płytki rynek lokalny ➤ brak napływu kapitału inwestycyjnego.
Strefa społeczna			
➤ stowarzyszenia	➤ pogłębiający się	➤ aktywna	➤ wzrost

<p>działające w mieście</p> <p>- potrzeba mieszkańców zrzeszania się,</p> <p>➤ imprezy kulturalne: np. Dni Wisły,</p> <p>➤ znaczący, pozytywny wpływ Parafii Kościoła Rzymsko-Katolickiego na sprawy ogólnospołeczne,</p> <p>➤ rozwinięty system oświaty podstawowej i ponadpodstawowej.</p>	<p>proces pauperyzacji mieszkańców,</p> <p>➤ niewystarczająca ilość środków finansowych na pomoc społeczną,</p> <p>➤ brak perspektyw dla młodych ludzi i ich odpływ do większych miast,</p> <p>➤ znaczna liczba świadczeniobiorców pomocy społecznej, o narastające zjawiska patologii społecznych, zwłaszcza alkoholizmu i przemocy w rodzinie,</p> <p>➤ bezradność opiekuńczo-wychowawcza w wielu rodzinach,</p>	<p>działalność organizacji pozarządowych w wielu sferach życia społecznego,</p> <p>➤ wspólne przedsięwzięcia z działającą na tym terenie Lokalną Grupą Działania</p> <p>➤ wzorce dobrej współpracy z Parafią Kościoła Rzymsko-Katolickiego.</p>	<p>problemów społecznych wynikający z pogorszenia się sytuacji gospodarczej,</p> <p>➤ ujemny i gwałtownie spadający przyrost naturalny,</p> <p>➤ dynamiczny przyrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym, skutkujący presją na rynek pracy,</p> <p>➤ wysokie bezrobocie, szczególnie wśród ludzi młodych.</p>
--	--	---	--

3. Powiązanie programu rewitalizacji z dokumentami strategicznymi

3.1 Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia

Zgodnie z Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia (NSRO) rozwój miast i wykorzystanie tkwiącego w nich potencjału jest nierozdzielnie związane z rewitalizacją obszarów zdegradowanych, dotkniętych problemami społecznymi i gospodarczymi. Jednym z elementów rewitalizacji miast będzie wspieranie działań mających na celu renowację mieszkalnictwa na obszarach dotkniętych lub zagrożonych degradacją fizyczną i wykluczeniem społecznym. Rozwój turystyki jest szansą na wzmocnienie pozycji ośrodków metropolitalnych, a równocześnie nadanie nowej dynamiki rozwoju ośrodkom mniejszym, peryferyjnym oraz ośrodkom o wyczerpanych dotychczasowych potencjałach rozwojowych. Turystyka jest aktywnością spinającą regiony, łączącą obszary miejskie z wiejskimi, aktywizująca wieś dziedziną przyczyniającą się do rewitalizacji obszarów zdegradowanych, nadającą nowy sens obszarom podmiejskim z funkcjami turystyczno-rekreacyjnymi.

Rewitalizacja rozumiana jako proces przemian przestrzennych, społecznych i ekonomicznych

w zdegradowanych częściach miast, przyczyniający się do poprawy jakości życia mieszkańców, przywrócenia ładu przestrzennego i do ożywienia gospodarczego, obejmuje przede wszystkim części starej, często zabytkowej zabudowy oraz humanizację osiedli budowanych z wielkiej płyty. Jej celem jest także zachowanie walorów historycznych (w tym

głównie urbanistycznych i architektonicznych), podkreślenie ich unikalności i kolorytu lokalnego, co może zwiększyć ich atrakcyjność turystyczną, a tym samym przyczynić się do wzrostu szans rozwojowych. Rewitalizacji powinny zostać poddane miasta o istotnym znaczeniu dla rozwoju otaczających je układów lokalnych, znajdujących się w trudnej sytuacji społecznej i gospodarczej, a także miasta o wysokich walorach turystycznych. Procesom rewitalizacji powinny być poddane także obszary miast dotkniętych problemami gospodarczymi i społecznymi, które jednocześnie posiadają duże walory architektoniczne i urbanistyczne, będące elementami historycznego dziedzictwa, szczególnie narażone na bezpowrotne zniszczenie oraz tereny przemysłowe i powojkowe, dające się stosunkowo szybko przystosować do nowych funkcji miejskich.

Odrębnym problemem jest rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich, obejmujących zniszczone budynki zamieszkałe przez ludność zagrożoną wykluczeniem społecznym. Rewitalizacja prowadzona będzie poprzez połączenie działań technicznych z rozwojem gospodarczym i społecznym, w oparciu o kompleksowe plany rozwoju miast i/lub programów rewitalizacji. Działania techniczne obejmować będą także remonty i modernizację istniejących wielorodzinnych zasobów mieszkaniowych, jak również adaptację istniejących budynków na cele mieszkaniowe dla gospodarstw domowych o niskich dochodach lub osób o szczególnych potrzebach.

3.2 Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego

Według RPO Województwa Mazowieckiego obszary wiejskie województwa mazowieckiego zamieszkuje 35,3% ogółu ludności województwa, a więc mniej niż średnia w kraju (38,6%). Przyrost ludności wiejskiej następuje tylko w gminach położonych wokół Warszawy i byłych miast wojewódzkich, co ma związek z procesami suburbanizacji. Na obszarach peryferyjnych następuje szybki proces wyludniania się. Duża liczba ludności wsi utrzymuje się nadal z rolnictwa, większość ma niski poziom wykształcenia. Niekorzystną cechą obszarów wiejskich jest słaby stopień ich wyposażenia w infrastrukturę techniczną (poza infrastrukturą wodociągową). Wysoki udział pracujących w rolnictwie i ukryte bezrobocie stanowią jedną z barier wzrostu konkurencyjności rolnictwa i jego integracji z UE. Inne zjawiska niekorzystne to: proces starzenia się ludności, rozdrobniona struktura agromiast oraz niski poziom kapitału w gospodarstwach. Obserwuje się również wzrost stopy bezrobocia na wsi, zwłaszcza w grupie absolwentów. W takiej sytuacji alternatywą zatrudnienia dla tej grupy ludności może stać się działalność związana z agroturystyką oraz rolnictwo ekologiczne. Ponadto wzrost zapotrzebowania na żywność ekologiczną powoduje, że produkcja jej zyskuje na znaczeniu i może stanowić szansę dla rozwoju oraz restrukturyzacji gospodarstw rolnych na niektórych obszarach.

Celem generalnym Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata jest:

POPRAWA KONKURENCYJNOŚCI REGIONU I ZWIĘKSZANIE SPÓJNOŚCI SPOŁECZNEJ, GOSPODARCZEJ I PRZESTRZENNEJ WOJEWÓDZTWA.

Osiągnięcie tego celu jest możliwe poprzez realizację poszczególnych działań. Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Wyszogród zgodny jest z następującymi priorytetami Regionalnego Programu Operacyjnego:

Priorytet I. Tworzenie warunków dla rozwoju potencjału innowacyjnego i przedsiębiorczości na Mazowszu.

Cel główny

Poprawa konkurencyjności Mazowsza poprzez tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju

potencjału innowacyjnego i wsparcie rozwoju przedsiębiorczości.

Cele szczegółowe

- rozwój sieci powiązań gospodarczych poprzez wspieranie powstawania i rozwoju klastrów i powiązań kooperacyjnych między przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami a sferą badawczo – rozwojową;
- podniesienie konkurencyjności mikroprzedsiębiorstw i MSP poprzez dostosowanie do wymogów rynkowych, w tym zapewnienie dostępu do nowych technologii, systemów certyfikacji i jakości;
- poprawa infrastruktury technicznej oraz instytucjonalnej poprzez wykorzystanie endogenicznego potencjału, w tym atrakcyjnego położenia regionu i rezerw terenowych dla inwestycji;

Priorytet II Przyspieszenie e-Rozwoju Mazowsza

Cel główny

Rozwój społeczeństwa informacyjnego poprzez wsparcie przedsięwzięć wynikających ze Strategii e-Rozwoju Województwa Mazowieckiego na lata 2007–2013.

Cele szczegółowe

- przeciwdziałanie wykluczeniu informacyjnemu;
- rozwój e-usług;

Priorytet III Regionalny system transportowy

Cel główny

Poprawa spójności komunikacyjnej i przestrzennej województwa mazowieckiego oraz wspomaganie dyfuzji procesów rozwojowych z głównego ośrodka regionu – Warszawy oraz z ośrodków subregionalnych na pozostałe obszary województwa.

Cele szczegółowe

- poprawa standardu i jakości regionalnej sieci drogowej oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego;

- poprawa dostępności i jakości usług w zakresie regionalnego transportu publicznego;

Priorytet IV Inwestycje w ochronę środowiska

Cel główny

Poprawa stanu środowiska naturalnego województwa mazowieckiego.

Cele szczegółowe

- ograniczenie ilości zanieczyszczeń przedostających się do powietrza, wód i gleb oraz przeciwdziałanie ich negatywnym skutkom;
- rozbudowa i modernizacja infrastruktury elektroenergetycznej i ciepłowniczej regionu i zwiększenie wykorzystania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych i kogeneracyjnych o wysokiej sprawności;

Priorytet V Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu

Cel główny

Wykorzystanie potencjału endogenicznego miast dla aktywizacji społeczno-gospodarczej regionu.

Cele szczegółowe

- poprawa stanu systemów komunikacji publicznej w miastach;
- odnowa obszarów zdegradowanych i zagrożonych marginalizacją;
- wzrost atrakcyjności miast poprzez rozwój kultury, turystyki i rekreacji;

Priorytet VI Wykorzystanie walorów naturalnych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji

Cel główny

Wzrost znaczenia turystyki jako czynnika stymulującego rozwój społeczno-gospodarczy regionu.

Cel szczegółowy

- promocja i zwiększanie atrakcyjności turystycznej regionu;

Priorytet VII Tworzenie i poprawa warunków dla rozwoju kapitału ludzkiego

Cel główny

Poprawa dostępności i jakości infrastruktury o charakterze społecznym.

Cele szczegółowe

- poprawa dostępności i jakości opieki zdrowotnej;
- poprawa dostępności i jakości infrastruktury edukacyjnej;
- poprawa dostępności i jakości infrastruktury pomocy społecznej;

3.3 Program Operacyjny Kapitał Ludzki

Według PO KP specyficznym, ale niezwykle ważnym segmentem polskiego rynku pracy są obszary wiejskie oraz wysokie zatrudnienie w rolnictwie, na poziomie 17,4% (w 2004 r. wg BAEL/GUS). Przy czym głównym problemem jest bardzo niska produktywność pracy w porównaniu do innych sektorów. Powoduje to bardzo niskie dochody ludności związanej z rolnictwem oraz poszukiwanie alternatywnych źródeł dochodów, przy czym bardzo często są to źródła niezarobkowe. Duża liczba osób pracujących w rolnictwie przy bardzo niskiej wydajności oznacza, że na obszarach wiejskich występuje znaczna nadwyżka podaży pracy, co prowadzi do bezrobocia ukrytego. Przy czym nadwyżki zasobów pracy koncentrują się w niskotowarowych gospodarstwach rodzinnych oraz produkujących na własne potrzeby. Objęcie obszarów wiejskich wspólną polityką rolną oraz instrumentami polityki regionalnej przyczyniać się będzie do wzrostu inwestycji w rolnictwie i zwiększania produktywności, powodując tym samym dalsze ograniczanie popytu na pracę w rolnictwie. Inaczej kształtują się problemy ludności nie związanej z rolnictwem, zamieszkującej obszary wiejskie. W przypadku tej grupy występuje wysoki poziom bezrobocia jawnego, z wyraźną tendencją do przechodzenia w bezrobocie długotrwałe lub nieaktywność zawodową. Równocześnie struktura bezrobotnych na wsi ze względu na wykształcenie jest znacznie mniej korzystna niż w przypadku bezrobotnych zamieszkałych na obszarach miejskich, co zmniejsza ich szanse na podjęcie pracy.

Problemy rynku pracy na obszarach wiejskich są silnie zróżnicowane regionalnie. Polska centralna i wschodnia jest makroregionem wewnątrznie zróżnicowanym, charakteryzującym się relatywnie słabo rozwiniętą siecią lokalnych ośrodków miejskich oraz niekorzystną strukturą wykształcenia ludności na obszarach wiejskich. Pod względem demograficznym jest to obszar starzejący się, ze strukturą ze względu na wiek i płeć charakterystyczną dla obszarów długotrwałych odpływów demograficznych. Występuje tutaj bezrobocie jawne i ukryte, przy czym bezrobocie jawne dotyczy głównie osób młodych.

Z punktu widzenia spójności terytorialnej konieczna jest regeneracja obszarów wiejskich poprzez dywersyfikację działalności gospodarczej na obszarach wiejskich, zwiększanie mobilności zawodowej i przestrzennej osób zamieszkujących obszary wiejskie i wyrównanie dostępu do wysokiej jakości edukacji. Istotną kwestią pozostaje inwestowanie w bieguny rozwoju na obszarach wiejskich, tj. małe miasta i miasta

średniej wielkości, w których skupiać się będą instytucje oferujące usługi edukacyjne oraz wspierające przedsiębiorczość. Wsparcie zostanie także skoncentrowane na obszarach przemysłów restrukturyzowanych w celu stworzenia odpowiednich warunków dla wzrostu zatrudnienia i przyspieszenia zmian strukturalnych w tych regionach.

Cele spójne z lokalnym programem rewitalizacji będą realizowane w ramach czterech Priorytetów.

W **Priorytecie VII** wsparcie kierowane będzie do osób bezrobotnych, poszukujących pracy oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym w celu podniesienia poziomu ich aktywności zawodowej. Działania w ramach **Priorytetu VIII** ukierunkowane są na podniesienie konkurencyjności regionów poprzez wsparcie przedsiębiorstw i ich pracowników, natomiast w ramach **Priorytetu IX** na realizację regionalnych programów zapewnienia równego dostępu do edukacji wszystkim obywatelom (również na poziomie kształcenia ustawicznego). Działania w ramach **Priorytetu X** realizowane będą w celu podniesienia poziomu wykształcenia i kompetencji mieszkańców obszarów wiejskich.

3.4 Program Operacyjny Ochrona i Środowisko

W ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko wszystkie działania komplementarne z działaniami Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 są spójne z LPR Miasta Wyszogród.

Oś priorytetowa I: Gospodarka wodno-ściekowa

W ramach PRO W 2007–2013 w zakresie działania 3.2 „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” realizowane będą projekty dotyczące zaopatrzenia w wodę i gospodarki ściekowej w miejscowościach poniżej 2 tys. RL M.

Oś priorytetowa II: Gospodarka odpadami i ochrona powierzchni ziemi

W ramach PRO W 2007–2013 w zakresie działania 3.2 „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” realizowane będą w/w projekty w miejscowościach do 5 000 mieszkańców. W ramach PRO W 2007–2013 w zakresie tworzenia systemu zbioru, segregacji, wywozu odpadów komunalnych realizowane będą projekty w miejscowościach do 5 tys. mieszkańców należących do gmin wiejskich, albo miejsko-wiejskich. Projekty będą mogły obejmować jedną lub więcej miejscowości gminnych nie przekraczających 5 tys. mieszkańców – wsparcie nie dotyczy wysypisk.

Oś priorytetowa X: Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich wspiera te działania dotyczące lokalnych sieci dystrybucji energii elektrycznej, które są kwalifikowalne w ramach EFRRO W. Będą to projekty w zakresie sieci niskiego napięcia realizowane w miejscowościach do 5000 mieszkańców w gminach wiejskich lub miejsko-wiejskich oraz w miastach do 5000 mieszkańców. Ponadto w ramach PRO W kwalifikowane będą projekty w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii. Projekty te mogą obejmować jedną lub więcej miejscowości nieprzekraczających 5000 mieszkańców. Ten sam próg obowiązuje w przypadku inwestycji dotyczących budowy nowych oraz modernizacji istniejących sieci ciepłowniczych oraz budowy małych i średnich jednostek wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu. W odniesieniu do biopaliw w ramach osi priorytetowej X wspierane będą inwestycje dotyczące produkcji biodiesla i innych biopaliw, wyłączając produkty rolnicze określone w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, które będą wspierane w ramach PRO W.

Oś priorytetowa XII: Kultura i dziedzictwo kulturowe

W ramach PRO W 2007–2013 realizowane będą projekty o charakterze lokalnym w ramach działania 3.3. „Odnowa i rozwój wsi“:

- w miejscowości gminy wiejskiej, albo w miejscowości gminy miejsko-wiejskiej, poza miastem liczącym powyżej 5 tys. mieszkańców, albo
- w mieście o liczbie mieszkańców mniejszej niż 5 tys.

3.5 Program Rozwoju Obszarów Wiejskich

PRO W określa zakres i formę wsparcia obszarów wiejskich w Polsce w kolejnym okresie programowania to jest w latach 2007–2013. W wyniku utworzenia Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRRO W) nastąpiło połączenie dotychczasowych instrumentów finansowych rozwoju obszarów wiejskich, realizowanych dotychczas w dwóch programach – Planie Rozwoju Obszarów Wiejskich i Sektorowym Programie Operacyjnym Rolnictwo SPO, w jeden spójny Program. Jednocześnie dotychczasowa Inicjatywa Wspólnotowa LEADER+, która wymagała odrębnych dokumentów programowych, została włączona do programów rozwoju obszarów wiejskich. Nastąpiło także oddzielenie polityki rozwoju obszarów wiejskich od polityki spójności.

Według PRO W najslabsze strony obszarów wiejskich, którym należy przeciwdziałać, to bezrobocie, zła sytuacja dochodowa oraz ograniczony rynek pracy (w tym brak pozarolniczych miejsc pracy na obszarach wiejskich), niski stopień mobilności i trudniejszy dostęp do edukacji. Kolejną ujemną cechą jest niski stopień specjalizacji gospodarstw (niedoinwestowanie) i rozdrobnienie struktury obszarowej. Powodują one mniejszą efektywność produkcji i ograniczony postęp technologiczny. Na kolejnym miejscu jest nieodpowiedni poziom inwestycji, służących ochronie środowiska oraz niski poziom rozwoju infrastruktury technicznej na wsi (przede wszystkim kanalizacja, infrastruktura energetyczna, sieć telefoniczna, Internet), stanowiący o niskiej atrakcyjności obszarów wiejskich dla inwestorów. Potrzeby w tym zakresie są ogromne, daleko przewyższające możliwości inwestycyjne gospodarstw wiejskich, a nawet wniesienia „wkładu” środków własnych w przypadku korzystania z transferu środków publicznych. Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku infrastruktury w zakresie usług publicznych (opieki zdrowotnej, wychowania przedszkolnego, oświaty, sportu oraz kultury).

Biorąc pod uwagę problemy i wyzwania, przed jakimi stoją obszary wiejskie, wyznaczono główne cele nowej polityki Rozwoju Obszarów Wiejskich:

Cel 1: Poprawa konkurencyjności gospodarstw rolnych poprzez ich restrukturyzację,

Cel 2: Poprawa stanu środowiska oraz krajobrazu poprzez racjonalną gospodarkę ziemią,

Cel 3: Poprawa warunków życia ludności wiejskiej i promocja dywersyfikacji działalności gospodarczej.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Wyszogród wpisuje się w działania PRO W, które są zgrupowane w ramach 3 i 4 osi priorytetowych kierunków wsparcia obszarów wiejskich UE:

Oś 3: Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej.

1. Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej.

Cel działania

Celem działania jest poprawa warunków życia i prowadzenia działalności gospodarczej na obszarach wiejskich.

Pomoc udzielana będzie na realizację projektów w zakresie:

- 1) zaopatrzenia w wodę i gospodarki ściekowej;
- 2) tworzenia systemu zbioru, segregacji, wywozu odpadów komunalnych;
- 3) wytwarzania, przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej oraz energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych.

2. Odnowa i rozwój wsi.

Cel działania

Działanie będzie wpływać na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Umóżliwi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich.

Pomoc udzielana będzie podmiotom z tytułu inwestycji w zakresie:

- 1) remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów pełniących funkcje publiczne, społeczno-kulturalne, rekreacyjne i sportowe, w tym obiektów zabytkowych;
- 2) remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów służących promocji obszarów wiejskich, w tym propagowaniu i zachowaniu dziedzictwa kulturowego, tradycji, sztuki lub kultury;
- 3) kształtowania przestrzeni publicznej;
- 4) budowy lub remontu, przebudowy publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych i społeczno-kulturalnych;
- 5) zakupu obiektów zabytkowych lub charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie oraz ich adaptacji na cele publiczne;
- 6) odnawiania, eksponowania lub konserwacji lokalnych pomników historii, obiektów architektury sakralnej i miejsc pamięci.

Oś 4: LEADER.

Wszystkie przedsięwzięcia mające na celu poprawę jakości życia na obszarach wiejskich, realizowane będą w ramach współpracy z Lokalną Grupą Działania „Razem Dla Rozwoju”, działającą min. na obszarze miasta i gminy Wyszogród.

3.6 Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Wyszogród do 2015 roku

1. **PRZECIWDZIAŁANIE BEZROBOCIU**, poprzez tworzenie jak najlepszych warunków do rozwoju istniejących i powstawaniu nowych firm oraz rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowych – podkreślić należy, że zmniejszanie rozmiarów bezrobocia zależy przede wszystkim od sytuacji ogólnokrajowej, zaś Władze Gminy i Miasta Wyszogród mają niestety niewielki wpływ na rozwiązywanie tego problemu,
2. **WZROST KONKURENCYJNOŚCI I DOCHODOWOŚCI PRODUKCJI ROLNICZEJ** – podobnie jak w przypadku bezrobocia, Władze Gminy i Miasta Wyszogród mają niestety ograniczony wpływ na restrukturyzację i modernizację rolnictwa. W głównej mierze zależne to będzie od prowadzonej przez Rząd RP polityki wobec wsi i rolnictwa, a także warunków na jakich Polska zostanie ewentualnie przyjęta do Unii Europejskiej, w tym dotyczących rolnictwa,
3. **LIKWIDACJA NIEDOBORÓW W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ** – wodociągi, kanalizacja, oczyszczanie ścieków, drogi, gospodarka odpadami komunalnymi, chodniki, oświetlenie uliczne, parkingi, sieć gazowa, sieć elektroenergetyczna,
4. **STAŁA POPRAWA JAKOŚCI ŚWIADCZONYCH USŁUG SPOŁECZNYCH** w sferze edukacji, pomocy społecznej, ochrony zdrowia, kultury, sportu i rekreacji oraz mieszkalnictwa komunalnego.

4. Zasięg terytorialny rewitalizowanego obszaru, uzasadnienie wyboru oraz charakterystyka pełnionych ról.



Uproszczony plan miasta.

Wyszogród liczy sobie już ponad tysiąc lat i obok Płocka, Czerwińska nad Wisłą i Czerska należy do najstarszych miast nie tylko Mazowsza ale i Polski. Pierwsza pisana wzmianka o Wyszogrodzie datowana jest na 1065 rok. Z początkiem XIII w. Konrad I polecił wybudować tutaj zamek drewniany, który w późniejszym okresie został rozebrany, aby ustąpić zamkowi murowanemu postawionemu przez Kazimierza Wielkiego. Zamek ten zresztą w późniejszym czasie został długoletnią siedzibą starostów królewskich. Wyszogród już był sporą osadą gdy w 1398 r. uzyskał prawa miejskie od Janusza I. Liczne przywileje królewskie towarzyszące prawom miejskim spowodowały znaczny rozwój i rozbudowę miasta. Wyszogród stał się znanym ośrodkiem handlowym gdzie handlowano głównie sukniem. Głównie nie znaczy tylko. Dzięki portowi handlowemu w mieście rozwijał się także handel zbożem, cukrem, czy wyrobami z drewna. Rozkwit przerwał potop szwedzki w latach 1655-1660, a całkowity upadek miasta nastąpił po wielkim pożarze który strawił całe miasto. Wraz z drugim rozbiorem Polski Wyszogród trafił pod panowanie Prus, co utrudniało rozwój miasta.

Stan ten uległ zmianie dopiero w XIX w. głównie dzięki rozwojowi handlu zbożem i budowie zakładów przemysłowych. Doprowadziło to do znacznego wzrostu zaludnienia, szczególnie w okresie międzywojennym. Wyszogród liczył w 1939 r. 6739 mieszkańców, najwięcej jak dotąd w historii miasta. Związane to było z planami rozwoju turystyki i planowanej rozbudowie usług turystycznych w mieście, związanej z ruchem turystycznym na trasie Warszawa - Żelazowa Wola - Czerwińsk nad Wisłą. II wojna światowa przyniosła duże straty dla miasta. Ludność żydowska, która stanowiła znaczną część mieszkańców aresztowano, zamknięto w gettcie a następnie wywieziono do obozów zagłady i wymordowano. Po wyzwoleniu nastąpiła odbudowa i rozbudowa miasta, które stało się lokalnym ośrodkiem handlowym i usługowym dla rolniczej okolicy.

Powyższy opis stanowi podstawę do wyznaczenia obszaru rewitalizacji. Obszar rewitalizacji to dawne miasto poszerzone o rozbudowaną część stanowiące dziś całkowity obszar miasta Wyszogród. Aby przypisać miastu stosowne funkcje jakie ma spełniać (jego charakter określa wieloletnia historia miasta oraz konsultacje społeczne) na potrzeby lokalnego planu rewitalizacji podzielone ono zostało na trzy obszary. Każdy z obszarów spełnia dziś określoną funkcję, aczkolwiek rola ta jest odgrywana w sposób marginalny, nie spełnia swojej funkcji w należyty sposób co przekłada się na negatywny wizerunek miasta zarówno przez mieszkańców jak i zewnętrznych obserwatorów.

Obszary wskazane w planie rewitalizacji mają za zadanie uwypuklić charakter poszczególnych części miasta przy jednoczesnym zachowaniu ładu przestrzennego i urbanistycznego.

Obszar I – strefa aktywności.

Planowane funkcje i role jakie odgrywać powinien obszar I „strefa aktywności” w rozwoju miasta:

- Funkcja promocyjno - informacyjna - wyjątkowy układ szlaków komunikacyjnych przebiegających przez miasto jest doskonałym zasobem mającym wpływ na rozwój lokalnej przedsiębiorczości oraz gospodarki mieszkaniowej. Miasto opierając swój rozwój na historii oraz zasobach kulturalnych, zasobach przyrodniczo - krajobrazowych (Wisła i Nadwiślański Obszar Krajobrazu Chronionego) oraz przedsiębiorczości wykorzystującej układ komunikacyjny miasta potrzebuje silnego nacisku na realizację zadań promocyjno - informacyjnych. Za pomocą szeregu narzędzi marketingowych obszar ten powinien stanowić magnes przyciągający i skupiający uwagę przejezdnych na wyjątkowości i szeregu zasobów stawiających miasto w oczach przybyłych, jako wysoko konkurencyjne na tle innych miasteczek północnego Mazowsza. Miasto poza tzw. promocją zewnętrzną z udziałem publikacji, artykułów i Internetu potrzebuje wewnętrznych narzędzi promocyjnych. Będą one nadawały otwarty i przyjazny charakter miasta dla przyjezdnych i przejezdnych, informując o zasobach, ofercie czy możliwościach związanych z miastem.
- Przedsiębiorczość oraz obsługa szlaków komunikacyjnych - inną funkcją jaką powinien pełnić ww. obszar to miejsce lokalizacji inwestycji. Zgodnie z elementarnymi uwarunkowaniami, jakie są niezbędne do podejmowania inwestycji Wyszogród a dokładnie obszar nazwany „strefa aktywności” spełniają te uwarunkowania. Lokalizacja wokół ważnych szlaków komunikacyjnych, bliskie położenie w odniesieniu do dużych miast - miasto Warszawa, Płock, Sochaczew, Ciechanów itd., dość niski wskaźnik żyzności gleb - łatwość w uzyskaniu zgody instancji takich jak Wojewoda Mazowiecki i Ministerstwo Rolnictwa na przekwalifikowanie gruntu z rolnego na przemysłowy to podstawowe wewnętrzne przesłanki opowiadające się za zagospodarowaniem przestrzeni w tym kierunku. Na tą decyzję mają również wpływ uwarunkowania zewnętrzne, tj. wyprowadzani działalności gospodarczych z miasta na ich obrzeża, rola Mazowsza jako najszybciej najbardziej optymalnego obszaru lokalizacji inwestycji w Polsce, tworząca się infrastruktura towarzysząca wsparciu rozwoju przedsiębiorczości np. lotnisko w Modlinie mają wpływ na tego rodzaju działalność miasta. Jak wspomniane

zostało to wcześniej w tej części miasta jest zlokalizowanych ponad 70% działalności całego obszaru miasta oraz targowisko. Obserwacje tego zjawiska dają do zrozumienia, iż taki sposób aktywności jest naturalnie wykształtowanym kierunkiem zagospodarowania miasta i powinien być utrzymany i rozwijany.

- Częściowa funkcja mieszkaniowa – jak można zaobserwować obszar ten zagospodarowany jest również pod zabudowę mieszkaniową. Jest to przede wszystkim zabudowa jednorodzinna, powstała jako rozbudowująca się na północ część miasta. Rozwój tej funkcji jest ściśle ograniczony możliwościami zagospodarowania terenu, tempo zmian w tym zakresie zależeć będzie przede wszystkim od aktywności mieszkańców, atrakcyjności lokalizacji i korzyści z zamieszkania.

Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego.



Uproszczony plan miasta z zaznaczoną strefą nr II

Strefa obejmuje obszar w obrębie ulic:

- Od północy – ul. Narutowicza, ul. Okólna;
- Od wschodu – ul. Pokoju;

- Od południa – ul. Niepodległości, ul. Mostowa;
- Os zachodu – droga krajowa nr 50;

Strefa ta obejmuje obszar, który powinien w swej roli na pierwszym planie silnie oddziaływać na wewnętrzną społeczną komunikację, zaspakajanie potrzeb duchowych oraz fizycznych szczególnie w zakresie rekreacji, edukacji i sportu. W tym obszarze zlokalizowane są takie czynniki potencjału jak kościół parafialny, obszar przestrzeni publicznej ukierunkowanej na „strefę rekreacji – zieleniec z placami zabaw”, zespół szkół o szczeblu edukacji podstawowym, gimnazjalnym oraz średnim, kompleks obiektów i urządzeń sportowych. Rolą drugoplanową tego obszaru jest rola zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej. Forma rozwoju danego obszaru w kierunku powiększania się również jest ograniczona zasobami terenu jaki możliwy jest do wykorzystania. W związku z tym bardziej należy się skupić na przystosowaniu istniejących uwarunkowań do podniesienia ich konkurencyjności i zaspakajania potrzeb społecznych. Stąd proponowane są następujące funkcje dla obszaru:

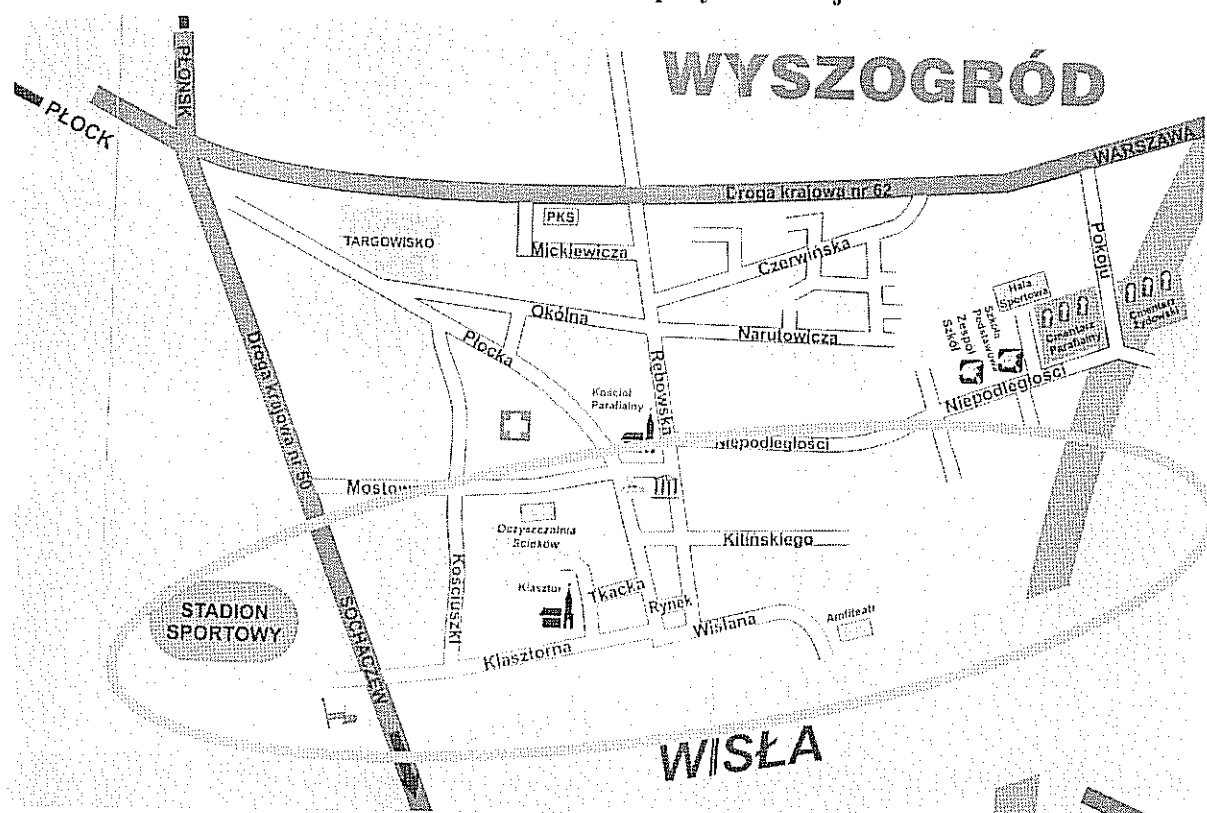
- Funkcja obsługi komunikacyjnych potrzeb międzyspołecznych – jednym z mierników zaawansowania rozwoju społecznego obszaru jest dostęp do tzw. stref komunikacji i rekreacji społecznej. Miejsca te pozwalają na aktywne spędzanie czasu, relaks, rekreację. Szczególnie ważne i znaczące są te miejsca dla takich grup społecznych jak osoby starsze (w tym emeryci, renciści), osoby wychowujące małe dzieci oraz dzieci i młodzież. Otwarte miejsca publiczne, zaopatrzone w podstawową infrastrukturę społeczną stanowią kanwę do budowy więzi społecznych, pozwalają komunikować się między sobą lokalnym społecznościom co jest szczególnie ważne dla osób starszy. Miejsca te wzbogacone o strefy rekreacji pozwalają na tworzenie bezpiecznych miejsc dla przebywania w nich dzieci i młodzieży. Place zabaw, skate parki czy ścieżki rowerowe wpływają na atrakcyjność obszaru oraz tworzą przyjazne zaplecze, są komplementarne dla obszarów zabudowy mieszkaniowej.
- Funkcja edukacji i sportu – obszar już dziś charakteryzuje się szeroką pod względem poziomów kształcenia oraz rozbudowaną pod względem inwestycyjnym bazą sportową. Kolejne działania i inwestycje miałyby na celu poszerzania dostępu do zaplecza sportowego oraz rozbudowę o następne obiekty. W skutek tego miasto stawałoby się atrakcyjne pod względem posiadania własnej, rozbudowanej bazy edukacyjno – sportowej, stanowiłoby

tym samym interesującą ofertę, przyciągającą zainteresowanych zarówno z terenu własnej gminy jak i z terenu gmin ościennych;

- Funkcja mieszkaniowo - usługowa - obszar wyposażony w szeroko rozbudowaną infrastrukturę społeczną jest bardzo atrakcyjny pod względem mieszkaniowym, szczególnie w obszarze zabudowy wielorodzinnej, dla której lokalizacji obiektów mieszkalnych w pobliżu otwartych stref rekreacji oraz zaplecza edukacyjno - sportowego stanowi wartość dodaną i zwiększa diametralnie atrakcyjność. Jest obszarem przyjaznym dla osiedlania się napływającej z zewnątrz ludności.

Funkcja usługowa w tym przypadku jest drugoplanowa, stanowić powinna uzupełniającą formę handlu i usług w zakresie obsługi lokalnej społeczności i obszaru.

Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej.



Uproszczony plan miasta z zaznaczoną strefą nr III

Strefa obejmuje obszar w obrębie ulic:

- Od północy - ul. Mostowa, ul. Niepodległości;

- Od wschodu – ul. Poniałowskiego;
- Od południa – rzeka Wisła;
- Os zachodu – wiadukt nad drogą krajową nr 50;

Strefa ta obejmuje w całości pierwotny układ miasta, tzw. starówkę z dostępem do Wisły. Jest to perła zasobów kulturowych, architektonicznych oraz przyrodniczych miasta. Składa się z szeregu budynków i ulic, które tworzą historyczny układ urbanistyczny miasta z dostępem do dawnego drewnianego mostu przez Wisłę, którego dziś pozostała jedynie część pełniąca funkcję moło. Do najciekawszych a zarazem wpisanych do rejestru zabytków obiektów należą:

- Układ urbanistyczny starego miasta (zabudowa z okresu XVII i XIX wieku);
- Architektoniczny zespół sakralny, na który się składa kościół Parafialny p.w. Matki Boskiej Anielskiej (XV w.) wraz z wyposażeniem i najbliższym otoczeniem w promieniu 100 m oraz klasztor franciszkanów;
- Szereg domów zabudowy rynku, ul. Klasztornej czy ul. Rębowskiej;
- Pozostała część drewnianego mostu drogowego z 1916 roku;

Obszar ten stanowić powinien najatrakcyjniejszy, turystyczny produkt miasta. Rynek czworoboczny z otwartym dostępem widokowym na krajobraz Wisły, połączenie starego miasta bezpośrednio graniczącego z zasobami przyrodniczymi, utrzymany w klimacie XVII wiecznego nadwiślańskiego miasteczka z krętą alejką prowadzącą na bulwary, amfiteatr i dawny most, zaadoptowany na widokowy taras są doskonałym magnesem dla turystów a ponadto zachęcają mieszkańców do aktywności. Z drugiej strony starej części miasta, ul. Klasztorna, której wyraźne linie wyznacza aleją drzew prowadząca do kompleksu XV wiecznej zabudowy klasztornej i dalej do wiaduktu nad drogą krajową nr 50. Urok wąskich uliczek, stuletnich domów i kamieniczek nadaje tej części miasta pewien melancholijny charakter, który nastroja potencjalnego turystę (zwiedzającego) myślami o historii miasta, wydarzeniach dawnego okresu. W tym miejscu rodzi się potrzeba modernizacji infrastruktury oraz renowacji istniejących zasobów architektoniczno – budowlanych. Rodzi się także potrzeba tworzenia infrastruktury obsługującej ruch turystyczny, tworzącej nowe usługi oraz produktu lokalnego charakterystyczne dla miasta. Obszar ten powinien stać się motorem napędowym dla rozwoju lokalnej przedsiębiorczości w obszarze turystyki i agroturystyki, motorem napędowym dla działań o charakterze społecznym i kulturalnym, co pozwoli zaspokajać potrzeby wyższego rzędu mieszkańcom ale przede

wszystkim spowoduje zainteresowanie społeczności zewnętrznych, którzy staną się odbiorcami oferty lokalnej przedsiębiorczości.

Powyższa charakterystyka wyznaczonych obszarów miasta uzasadnia powyższy podział oraz funkcje jakie powinny pełnić. Oby osiągnięta została wizja docelowa każdego z danych obszarów niezbędne jest dokonanie szeregu zadań inwestycyjnych, które przeobrażą istniejące popękane chodniki w urocze aleje, dziurawe ulice w gładkie i równe drogi itd. Osiągnięcie docelowej wizji musi odbyć się kompleksowo, zgodnie z logiką inwestycyjną i sztuką budowlaną tak aby wyeliminować możliwie wszystkie błędy i usterki oraz aby nie pominąć żadnego zadania, które mieści się w pojęciu rewitalizacja.

5. Cele lokalnego programu rewitalizacji miasta Wyszogród.

Niniejsze opracowanie poprzez określenie pewnych funkcji miasta oraz przypisanie im zadań jakie mają pełnić, mają przede wszystkim przelożyć się na korzyści społeczne. Korzyści te pogrupowane zostały w cele jakie ma do osiągnięcia wdrożenie w życie niniejszego opracowania. W drodze analiz dokumentów strategicznych miasta oraz konsultacji społecznych wypracowane zostały trzy cele główne, które następnie rozbite zostały na cele szczegółowe.

Cel 1: Poprawa jakości życia i standardów rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych,

Cel 2: Tworzenie warunków dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego,

Cel 3: Wspieranie integracji społecznej i przeciwdziałanie wykluczeniu.

Cele szczegółowe

Cel 1.1. Zwiększanie kapitału urbanistycznego Obszarów Rewitalizacji

Cel ten obejmuje m.in. działania polegające na podnoszeniu standardu urbanistycznego obszaru rewitalizacji w zakresie jakości przestrzeni publicznych, terenów zielonych i rekreacyjnych, budowy ścieżek rowerowych itp. Szczególnie istotne jest prowadzenie działań zmierzających do wykorzystania atrakcyjności kulturowego i naturalnego krajobrazu Miasta.

Cel 1.2. Przeciwdziałanie dekapitalizacji i degradacji zasobów

W ramach tego celu przewidziano realizację działań dotyczących przeciwdziałania dekapitalizacji i degradacji zasobów budowlanych, a w szczególności – zasobów komunalnych. Dotyczy to zwłaszcza rewaloryzacji i konserwacji obiektów i zespołów zabytkowych, obiektów użyteczności publicznej, a także na poprawę istniejących, osiedlowych przestrzeni publicznych.

Cel 1.3. Rozwój infrastruktury społecznej, kulturalnej i turystycznej dla aktywizacji społeczno – gospodarczej obszaru rewitalizacji

Cel ten, uwzględniając naczelną rolę miasta w gminie, obejmuje przede wszystkim prace modernizacyjne i poprawę jakości przestrzeni i obiektów infrastruktury społecznej. Cel ten obejmuje działania ukierunkowane na przełamywanie monokultury funkcjonalnej osiedli mieszkaniowych oraz wspieranie rozwoju działalności w zakresie świadczenia komercyjnych usług turystycznych (tam, gdzie to jest możliwe) oraz usług sportowych i kulturalno-oświatowych.

Cel 1.4. Likwidacja uciążliwości środowiskowych

Cel dotyczy likwidacji hałasu i zanieczyszczeń wprowadzanych do środowiska przez instytucje, firmy oraz przez lokatorów miasta.

Cel 1.5. Likwidacja uciążliwości komunikacyjnych

Obejmuje budowę sieci parkingów w obszarze centrum i osiedli mieszkaniowych oraz wydzielonych chodników, ciągów i stref pieszych, a także remonty istniejących dróg, mostów, rond, chodników, parkingów oraz oświetlenia ulicznego i sygnalizacji drogowej.

Cel 1.6. Rozwój infrastruktury technicznej

Cel ukierunkowany jest na likwidację istniejących braków w infrastrukturze technicznej oraz remont i renowację istniejącej infrastruktury zdegradowanej (m.in. kanalizacji, wodociągów, mediów energetycznych, sieci teleinformatycznych).

Cel 2.1. Wzrost udziału sektorów gospodarki opartej na wiedzy oraz sektora usług w rynku pracy i w dochodach ze sprzedaży towarów i usług.

Realizacja Celu 2.1. następować będzie poprzez projekty podnoszące atrakcyjność lokowania nowych firm z sektora wysokich technologii i usług komercyjnych (m.in. finansowych, doradczych, kulturalnych, gastronomicznych) w Obszarach Rewitalizacji. Cel niniejszy obejmuje projekty niejako oddziałujące na całe otoczenie, zachęcające do nowych inicjatyw w bezpośrednim sąsiedztwie. Dotyczy to głównie małych i średnich przedsiębiorstw, prowadzących nieuciążliwą dla otoczenia działalność, często w powiązaniu z miejscem zamieszkania. Warunek przyjaznego sąsiedztwa z

mieszkańcami istniejących zasobów jest traktowany, jako istotne kryterium lokalizacji nowych inicjatyw.

Cel 2.2. Rozwój zasobów i wzrost atrakcyjności lokali użytkowych

Działania Celu – to inwestycje polegające na budowie nowych, remontach istniejących lokali użytkowych oraz adaptacji i przebudowie innych lokali, w tym o charakterze poprodukcyjnym (przede wszystkim pod działalność usługową, wysokich technologii i branż zanikających). Do Celu 2.2., dotyczącego działań w obrębie konkretnych lokalizacji, odnoszą się uwagi poczynione do Celu 2.1.

Cel 2.3. Tworzenie warunków dla różnorodności branżowej zakładów i rozwoju branż zanikających

Cel ten obejmuje wspieranie lokowania w obszarze rewitalizowanym różnorodnych nowych form działalności usługowej, podnoszącej standard życia i obsługi mieszkańców (pralnie, zakłady rzemieślnicze, punkty napraw, oddziały firm finansowych), a także tworzenie warunków dla rozwoju branż zanikających.

Cel 2.4. Podnoszenie poziomu kwalifikacji zawodowych pracowników

Cel polega na realizacji projektów, ukierunkowanych na wzrost dostępności do programów szkoleniowych i przekwalifikowań, na rozwój oferty kształcenia ustawicznego oraz wspieranie rozwoju szkół.

Cel 2.5. Tworzenie nowych, trwałych miejsc pracy

Przede wszystkim ukierunkowane na powstawanie miejsc pracy dla osób z grup nieuprzywilejowanych na rynku pracy, ale także tworzenie elastycznych miejsc pracy (telepraca, samozatrudnienie, spółdzielnie społeczne).

Cel 2.6. Rozwój usług obsługi biznesu

Projekty, wdrażające Cel 2.6. ukierunkowane są na tworzenie instytucji wspierania przedsiębiorczości, inkubatorów przedsiębiorczości, lokalizację w obszarze rewitalizowanym, szczególnie na terenie osiedli mieszkaniowych, firm świadczących usługi doradcze, prawnicze, księgowo, biurowe.

Cel 3.1. Wzrost poczucia bezpieczeństwa publicznego mieszkańców i wzrost wykrywalności przestępstw.

Cel ten związany jest z: realizacją programów przeciwdziałania patologiom społecznym, budową zaufania obywateli do instytucji państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, tworzeniem stref bezpieczeństwa i monitoringu.

Cel 3.2. Przeciwdziałanie peryferyzacji osiedli i odpływowi zamożniejszych mieszkańców

Dla realizacji Celu 3.2. przewiduje się działania ukierunkowane na animację życia społecznego i kulturalnego, poprawę atrakcyjności zamieszkania. Istota działań polega na podnoszeniu rangi społecznej zasobów, położonych w Obszarach Rewitalizacji.

Cel 3.3. Przeciwdziałanie marginalizacji nieuprzywilejowanych grup społecznych.

Wśród priorytetowych zadań należy wymienić działania na rzecz podnoszenia poziomu aktywności zawodowej kobiet, tworzenia warunków pełnej integracji społecznej (dostępność przestrzeni publicznych, miejsca pracy, standard życia i obsługi) osób niepełnosprawnych, programów socjalizacyjnych oraz tworzenia odpowiedniej oferty edukacyjnej, kulturalnej i sportowej dla osób zagrożonych ubóstwem i „dziedzicznym bezrobociem”; przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu bezdomnych.

Cel 3.4. Zapewnienie odpowiedniego standardu opieki nad osobami niepełnosprawnymi, starszymi i chorymi oraz dziećmi

Realizacja tego celu odbywać się ma poprzez: budowę, remonty i adaptacje ośrodków opieki, zdrowia, warsztatów terapii zajęciowej. Obejmuje również tworzenie warunków dla realizacji programów profilaktyki, rehabilitacji i rekreacji oraz terapii przez sztukę.

Cel 3.5. Budowanie płaszczyzny współpracy i partnerstwa z aktywnymi społecznie mieszkańcami (zrzeszonymi i niezrzeszonymi)

Tworzenie i wspieranie projektów partnerstwa władz publicznych i mieszkańców w celu aktywizacji obszarów rewitalizowanych.

6. Działania zaplanowane w ramach Lokalnego planu rewitalizacji miasta Wyszogród do realizacji na lata 2008 – 2020

<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą działania</i>	<i>Charakter działania</i>	<i>Nazwa działania</i>	<i>Planowany przedział czasowy</i>
Obszar I – „Strefa Aktywności”	Zadania/projekty inwestujące w kapitał rzeczowy	Kompleksowa modernizacja infrastruktury technicznej i komunalnej w zakresie ulic Mickiewicza, Okólna, Płocka, Czerwińska	2014 – 2020
		Przystosowanie obszaru wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych jako przyjaznych dla rozwoju przedsiębiorczości	2008-2013
		Poprawa wizerunku istniejącej zabudowy poprzez modernizację przestrzeni i obiektów prywatnych i publicznych	2008-2013
		Modernizacja istniejącego targowiska poprzez powiększenie oraz przystosowania do przyjmowania szerszej liczby zainteresowanych	2014-2020
		Wdrożenie systemu promocji miasta.	2008-2013
	Zadania/projekty inwestujące w kapitał społeczny	Wzrost udziału sektorów gospodarki opartej na wiedzy oraz sektora usług w rynku pracy i w dochodach ze sprzedaży towarów i usług.	2008-2013

		Tworzenie nowych, trwałych miejsc pracy	2008-2013
		Rozwój usług obsługi biznesu	2008-2013
		Podnoszenie poziomu kwalifikacji zawodowych pracowników	2008-2013
Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego.	Zadania/projekty inwestujące w kapitał rzeczowy	Kompleksowa modernizacja infrastruktury technicznej i komunalnej w zakresie ulic Okólna, Płocka, Narutowicza, Rębowska, Szkolna, Poniatowskiego, Słoneczna	2014-2020
		Modernizacja i zagospodarowanie przestrzeni społecznej na istniejącym zieleńcu pomiędzy ulicą Niepodległości, Rębowską a DPS i Centrum Handlowym.	2008-2013
		Rozbudowa infrastruktury edukacyjnej i sportowej.	2008-2013
		Poprawa wizerunku istniejącej zabudowy poprzez modernizację przestrzeni i obiektów prywatnych i publicznych	2014-2020
	Zadania/projekty inwestujące w kapitał społeczny	Przeciwdziałanie peryferyzacji osiedli i odpływowi zamożniejszych mieszkańców	2008-2013
		Przeciwdziałanie marginalizacji nieuprzywilejowanych grup społecznych	2008-2013

		Zapewnienie odpowiedniego standardu opieki nad osobami niepełnosprawnymi, starszymi i chorymi oraz dziećmi	2008-2013
Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej	Zadania/projekty inwestujące w kapitał rzeczowy	Kompleksowa modernizacja infrastruktury technicznej i komunalnej w zakresie ulic Klasztorna, Ogrodowa, Przechodnia, Tkacka, część ul. Płockiej, Wąska, Kościelna, Kilińskiego, część ul. Rębowskiej, Wiślana;	2008-2013
		Utworzenie „staromiejskiej/lub wyszogrodzkiej alei spacerowej”	2008-2013
		Budowa nowej tożsamości rynku.	2008-2013
		Modernizacja amfiteatru i istniejącej części mostu.	2008-2013
		Poprawa wizerunku istniejącej zabudowy poprzez modernizację przestrzeni i obiektów prywatnych i publicznych	2008-2013
		Utworzenie miejsc skupiających wiedzę nt. miasta i dostępnych publicznie.	2008-2013
	Zadania/projekty inwestujące w kapitał społeczny	Budowanie płaszczyzny współpracy i partnerstwa z aktywnymi społecznie mieszkańcami (zrzeszonymi i niezrzeszonymi)	2008-2013
		Tworzenie warunków dla różnorodności branżowej zakładów i rozwoju branż zanikających	2008-2013

		Stworzenie systemu wsparcia lokalnej aktywności i przedsiębiorczości.	2008-2013
		Wzrost poczucia bezpieczeństwa publicznego	2008-2013

6. Oczekiwane wskaźniki osiągnięcia

Przyjmuje się trzy rodzaje wskaźników:

1. wskaźniki produktu,
2. wskaźniki rezultatu,
3. wskaźniki oddziaływania.

Wskaźniki monitoringu można definiować na czterech zasadniczych poziomach.

Wskaźniki wkładu

Zasoby zaangażowane w trakcie wdrażania danego projektu.

- b) Zasoby ludzkie (liczba osób/organizacji zaangażowanych we wdrażanie projektu)
- c) Zasoby materialne (wykorzystane we wdrażaniu projektu)

Są to wskaźniki o jednolitym charakterze dla wszystkich typów projektów/ działań.

Wskaźniki produktu

Konkretne przedsięwzięcia przeprowadzone w ramach danego projektu - wszystkie produkty materialne i usługi, otrzymane w trakcie realizacji projektu ze środków finansowych przeznaczonych na ten projekt.

Wskaźniki rezultatu

Bezpośrednie, natychmiastowe efekty realizacji projektu - zmiany, jakie nastąpiły u bezpośrednich beneficjentów pomocy w wyniku wdrożenia projektu.

Wskaźniki oddziaływania

Długofalowe konsekwencje realizacji projektu, wykraczające poza natychmiastowe efekty dla

bezpośrednich beneficjentów oraz osób i organizacji pozostających poza bezpośrednim

oddziaływaniem projektu.

Przykładowe wskaźniki osiągnięć służą monitorowaniu projektów inwestycyjnych.

Wskaźniki produktu

- a) Zrekonstruowana lub odnowiona lub zmodernizowana powierzchnia (m², ha)
- b) Liczba zmodernizowanych/ odnowionych budynków, w tym:
 - budynków użyteczności publicznej w sektorze edukacyjnym, opieki społecznej i ochrony zdrowia,
 - budynków o wartości architektonicznej i znaczeniu historycznym
- c) Liczba wybudowanej lub zmodernizowanej infrastruktury na obszarze objętym projektem
- d) Liczba lub parametry zakupionego sprzętu
- e) Liczba wspieranych projektów rewitalizacji terenów miejskich

Wskaźniki rezultatu

- a) Powierzchnia dostępnych obiektów do wykorzystania (m²)
- b) Parametry techniczne zmodernizowanych lub oddanych do użytku obiektów
- c) Liczba budynków zaadaptowanych na cele gospodarcze, społeczne, kulturalne, rekreacyjne
- d) Liczba nowej/zmodernizowanej infrastruktury publicznej związanej z rozwojem funkcji kulturalnych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych
- e) Liczba wspieranych obiektów infrastruktury publicznej w sektorze edukacyjnym, opieki społecznej i ochrony zdrowia
- f) Poprawiona funkcjonalność struktury ruchu kołowego, ruchu pieszego i estetyki przestrzeni publicznych
- g) Stworzone strefy bezpieczeństwa i zapobiegania przestępczości na obszarze zagrożonym patologiami społecznymi
- h) Wzrost powierzchni infrastruktury społecznej przypadającej na 1 użytkownika
- i) Wzrost liczby użytkowników obsługiwanych przez wspierana infrastrukturę (%)
- j) Liczba osób korzystających dziennie ze zbudowanej/ zmodernizowanej infrastruktury (w tym wzrost w %)
- k) Liczba mieszkańców w promieniu 1 km od realizowanego projektu

l) Liczba utworzonych/utrzymanych miejsc pracy na zrewitalizowanym obszarze bezpośrednio po zakończeniu projektu

Wskaźniki oddziaływania

- a) Liczba nowych lub utrzymanych miejsc pracy (stałych, czasowych) na zrewitalizowanym obszarze w ciągu 2 lat po zakończeniu projektu
- b) Liczba MSP powstałych na zrewitalizowanym obszarze w ciągu 2 lat po zakończeniu projektu
- c) Liczba powstałych jednostek zajmujących się działalnością kulturalną, edukacyjną, turystyczną, rekreacyjną, sportową na zrewitalizowanym obszarze w ciągu 2 lat po zakończeniu projektu
- d) Liczba imprez odbywających się w odnowionych obiektach w okresie 1-2 lat po zakończeniu projektu, wraz z liczbą uczestników
- e) Dochody wygenerowane przez odnowione obiekty w okresie 1-2 lat po zakończeniu projektu
- f) Wartość dodana generowana przez lokalną działalność gospodarczą w okresie 1-3 lat po zakończeniu projektu (%)
- g) Wzrost ceny gruntów i nieruchomości jako miernik wzrostu atrakcyjności terenów
- h) Procent mieszkańców mieszkających na wspieranym obszarze wyrażających chęć pozostania tam przez następne 5 lat

Projekty rewitalizacji obszarów powinny być kompleksowe i przyczyniać się do tworzenia nowych lub utrzymania stałych miejsc pracy, zwłaszcza do tworzenia nowych miejsc pracy dla osób długotrwale bezrobotnych zamieszkałych na terenach zrewitalizowanych. Działania inwestycyjne powinny być uzupełniane działaniami społeczno- gospodarczymi, realizowanymi na obszarze lokalizacji danego projektu, na rzecz walki z patologiami społecznymi i bezrobociem, przeciwdziałania zjawisku wykluczenia społecznego, podniesienia kwalifikacji mieszkańców ww. terenów, szkoleń i wsparcia dla rozwoju MSP.

Przykładowe wskaźniki osiągnięć służące monitorowaniu projektów społecznogospodarczych.

Zakres działań: aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, rozwój szkoleń zawodowych, działania na rzecz kobiet na rynku pracy.

Wskaźniki produktu

- a) Liczba beneficjentów (w podziale na kategorie, np. kobiety, bezrobotni, absolwenci, osoby zagrożone zwolnieniem, kadra MSP itp.)
- b) Liczba projektów doradczych i informacyjnych (godz.)
- c) Liczba zaoferowanych miejsc szkoleniowych (godz., dni)
- d) Liczba zrealizowanych szkoleń (liczba godzin szkoleń)
- e) Liczba lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia
- f) Liczba zorganizowanych staży

Wskaźniki rezultatu

- a) Liczba beneficjentów projektu w stosunku do całkowitej liczby potencjalnych beneficjentów,
- b) Liczba beneficjentów, którzy uzyskali dyplom lub certyfikat (w tym w % w stosunku do całkowitej liczby beneficjentów)
- c) Liczba beneficjentów, którzy korzystają z innych instrumentów pomocy po zakończeniu projektu
(w tym w % w stosunku do całkowitej liczby beneficjentów)
- d) Procent beneficjentów pozytywnie oceniających otrzymaną pomoc
- e) Liczba partnerów społeczno- gospodarczych uczestniczących w lokalnych inicjatywach na rzecz zatrudnienia
- f) Liczba utworzonych/ utrzymanych miejsc pracy bezpośrednio po zakończeniu projektu

Wskaźniki oddziaływania

- a) Liczba beneficjentów, którzy znaleźli zatrudnienie w okresie 0,5-2 lat po zakończeniu projektu (w tym w % w stosunku do całkowitej liczby beneficjentów)

- b) Liczba beneficjentów, którzy podjęli działalność gospodarczą w okresie 0,5-2 lat po zakończeniu projektu (w tym w % w stosunku do całkowitej liczby beneficjentów)
- c) Liczba utworzonych/ utrzymanych stałych miejsc pracy, w tym w przedsiębiorstwach założonych przez beneficjentów, po okresie 2 lat po zakończeniu projektu
- d) Redukcja bezrobocia w grupie docelowej (%) po okresie 2 lat po zakończeniu projektu
- e) Wzrost liczby kobiet właścicieli przedsiębiorstw po okresie 2 lat po zakończeniu projektu
- f) Trwałość lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia (% istniejących po 1 roku po zakończeniu projektu)

7. Plan inwestycyjno – finansowy rewitalizacji na lata 2008 – 2013

Źródłami finansowania zadań programu rewitalizacji w latach 2007 – 2013 będą:

1. Środki własne budżetu miasta (15-25%),
2. Środki własne budżetu państwa (ok. 10%),
3. Fundusze strukturalne Unii Europejskiej (od 75% do 85%).
4. Środki prywatne (min. 50% wg ZPORR)

<i>L.p.</i>	<i>Zadanie</i>	<i>Charakterystyka zadania</i>	<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą zadania</i>	<i>Koszt horyzontalny</i>	<i>Planowany termin realizacji (rok)</i>
1.	Modernizacja kompleksu rekreacyjnego – park zamkowa	- przebudowa zieleńca; - budowa oświetlenia alej; - montaż urządzeń rekreacyjnych; - monitoring;	Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego	600 000,00 zł.	2008 r.
2.	Rewitalizacja ul. Rębowskiej	- modernizacja kamienic stanowiących własność komunalną;	Obszar I – „Strefa Aktywności”	4 000 000,00 zł.	2008 – 2009

		<ul style="list-style-type: none"> - uzupełnienie lub wymiana niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych; - modernizacja niezbędnych elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników; - budowa stylowego oświetlenia ulicznego; - monitoring; 			
3.	Rewitalizacja Starego Rynku	<ul style="list-style-type: none"> - modernizacja kamienic stanowiących własność komunalną; - uzupełnienie lub wymiana niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych; - modernizacja niezbędnych elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników; - budowa 	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	3 500 000,00 zł.	2008-2010

		<p>stylowego oświetlenia ulicznego;</p> <ul style="list-style-type: none"> - budowa tarasu widokowego na panoramę Wisły; - modernizacja alei spacerowej wzdłuż skarpy; - przebudowa architektury centralnego punktu rynku (zieleniec, fontanna, itd.) - monitoring; 			
4.	Rewitalizacja ul. Klasztornej	<ul style="list-style-type: none"> - modernizacja kamienic stanowiących własność komunalną; - uzupełnienie lub wymiana niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych; - modernizacja niezbędnych elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników; - budowa 	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	2 000 000,00 zł.	2010-2012

		stylowego oświetlenia ulicznego; - monitoring;			
5.	Rewitalizacja ul. Wiślanej	- uzupełnienie oraz dobudowa niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych; - modernizacja niezbędnych elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników;	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	2 000 000,00 zł.	2010 – 2012
6.	WyszNetWiFi	- budowa publicznych punktów dostępu do Internetu w mieście; - organizacja w wybranych miejscach punktów hotspot; - instalacja infomatów;	Obszar I – „Strefa Aktywności”; Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego; Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej	200 000,00 zł.	2008
7.	Modernizacja infrastruktury turystycznej – Panorama Wisła	- modernizacja amfiteatru; - modernizacja wraz ze zmianą przeznaczenia pozostałej części	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	2 500 000,00 zł.	2008 - 2010

		<p>dawnego mostu drewnianego;</p> <p>- budowa parkingów i chodników wokół amfiteatru;</p> <p>- odnowa bulwarów wraz z budową alei spacerowej;</p> <p>- budowa stylowego oświetlenia ulicznego;</p>			
8.	Wdrożenie systemu PPT (punktów promocji turystycznej)	<p>- opracowanie i wdrożenie systemu informacji turystycznej w formie multimedialnej;</p> <p>- opracowanie i montaż systemu stałych punktów informacyjno – promocyjnych miasta;</p> <p>- opracowanie i wydanie szeregu publikacji promocyjnych, podzielonych na obszary</p>	<p>Obszar I – „Strefa Aktywności”;</p> <p>Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego;</p> <p>Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;</p>	100 000,00 zł.	2008

		tematyczne takie jak: oferta mieszkaniowa, oferta inwestycyjna, oferta turystyczna, itp.)			
9.	Smyk – budowa dziecięcego placu zabaw	- budowa dziecięcego placu zabaw na terenie zieleńca w obrębie ulic Krótkawskiej;	Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego	300 000,00 zł.	2009
10.	Rozbudowa infrastruktury edukacyjno - sportowej przy Zespole Szkół w Wyszogrodzie	- budowa boisk do piłki nożnej, - budowa boiska do piłki ręcznej; - budowa kortu tenisowego; - modernizacja istniejących obiektów (budynki szkół i przedszkola); - modernizacja przestrzeni publicznej i terenów zielonych otaczających obiekty; - monitoring;	Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego	3 000 000,00 zł.	2009 - 2013

8. System wdrażania.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Wyszogród będzie realizowany w oparciu o system wdrażania pomocy strukturalnej Unii Europejskiej. Gmina, korzystając z funduszy strukturalnych, jest zobowiązana przestrzegać zasad i procedur wspólnotowych, które zostały określone w Rozporządzeniu z dnia 21 czerwca 1999 r. Nr 1260/1999, wprowadzającym ogólne przepisy odnośnie funduszy strukturalnych oraz rozporządzeniach odnoszących się do poszczególnych funduszy strukturalnych. Poszczególne projekty będą wdrażane w oparciu o zasady wydatkowania środków według źródeł ich pochodzenia (krajowych i unijnych).

Za poprawne i efektywne wdrażanie Programu rewitalizacji obszarów miejskich, odpowiedzialność ponosi Burmistrz Miasta Wyszogród, jako organ wykonawczy samorządu miejskiego. Zaleca się aby Burmistrz powołał na rzecz wdrażania niniejszego Planu tzw. „zespół wdrożeniowy”, który bezpośrednio zajmie się realizacją zapisów lokalnego programu rewitalizacji. Powołanie zespołu wdrożeń nie wymaga tworzenia dodatkowych jednostek organizacyjnych, wręcz przeciwnie. Zespół ten składać się powinien z istniejących pracowników samorządu, reprezentujących różne działy tematyczne, które we wzajemnej korelacji uzupełniałyby się wiedzą i umiejętnościami w zakresie szeroko rozumianej działalności gospodarczo – społecznej miasta.

Wdrażanie Programu odbywać się będzie poprzez:

1. realizację uchwał Rady Miasta i Gminy
2. realizację planów działań na lata 2007-2013
3. realizację zadań budżetowych Gminy

Plany wieloletnie zawierają projekty i zadania inwestycyjne. Realizację poszczególnych projektów regulują stosowne zarządzenia Burmistrza Miasta oraz uchwały Rady Miejskiej.

Program rewitalizacji obszarów miejskich, przemysłowych i powojennych Gminy Miasto Wyszogród jest planem otwartym. Dopuszcza się możliwość wpisywania projektów i zadań inwestycyjnych w zależności od możliwości finansowych miasta. Istnieje możliwość rezygnacji z części zadań zapisanych w Programie z uwagi na brak środków finansowych na ich realizację, nie pozyskanie zewnętrznych źródeł finansowania bądź zmianę warunków, które wpłynąć mogą na celowość i zasadność realizacji danego projektu. W takim jednak przypadku zmianę do Programu przyjmuje w drodze uchwały Rada Miasta i Gminy Wyszogród.

9. Sposoby monitorowania, oceny i komunikacji społecznej.

System monitorowania oceny Programu rewitalizacji obszarów miejskich:

- Instytucją monitorującą (podmiotem systemu monitorowania) Komisja Gospodarcza Rady, do której zadań należy prowadzenie monitoringu wdrażania planu oraz jego coroczna ocena,
- monitorowanie wdrażania Programu oraz ocena skuteczności prowadzone będą na podstawie wskaźników finansowych i rzeczowych w odniesieniu do realizacji poszczególnych projektów, a także na podstawie innych informacji uzyskanych od instytucji wdrażającej Program,
- ocena efektywności wdrażania Programu obejmie przede wszystkim: wpływ realizacji poszczególnych zadań i projektów na sytuację społeczno-gospodarczą miasta, efektywność i skuteczność wykorzystania środków na realizację projektów i zadań, efektywność i skuteczność wszystkich działań instytucji wdrażającej plan, beneficjentów i partnerów biorących udział w realizacji projektów.

System informacji i promocji (*Public Relations*) programu rewitalizacji Miasta Wyszogród:

- Program rewitalizacji obszarów miejskich poddany zostanie konsultacjom społecznym,
- dostęp do informacji nt. zawartości merytorycznej oraz realizacji Programu jest jawny,
- informacja na temat zatwierdzenia ostatecznej wersji Programu zostanie opublikowana w prasie lokalnej, a treść dokumentu zamieszczona na stronie internetowej Miasta Wyszogród (BIP),
- zastosowany zostanie swobodny dostęp do informacji zawartych w Programie oraz będzie możliwość zgłaszania uwag i wniosków, możliwość zgłaszania uwag i

wniosków odnosi się m.in. do przedstawicieli sektora przedsiębiorców i instytucji działających w obszarze rynku pracy, a także organizacji pozarządowych. W tym celu mogą być przeprowadzane spotkania konsultacyjne i informacyjne dotyczące Programu.

Załączniki:

1. Karty najważniejszych inwestycji na lata 2008 – 2013.

1. Modernizacja kompleksu rekreacyjnego – Park Zamkowa.



Zdjęcia obecnego wizerunku parku.

<i>Zadanie</i>	<i>Charakterystyka zadania</i>	<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą zadania</i>	<i>Koszt horyzontalny</i>	<i>Planowany termin realizacji (rok)</i>
Modernizacja kompleksu rekreacyjnego – park zamkowa	- przebudowa zielenca; - budowa oświetlenia alej; - montaż urządzeń	Obszar II – Strefa Wymiaru Społecznego	600 000,00 zł.	2008 r.

	rekreacyjnych; - monitoring;			
--	---------------------------------	--	--	--

2. Rewitalizacja ul. Rębowskiej.

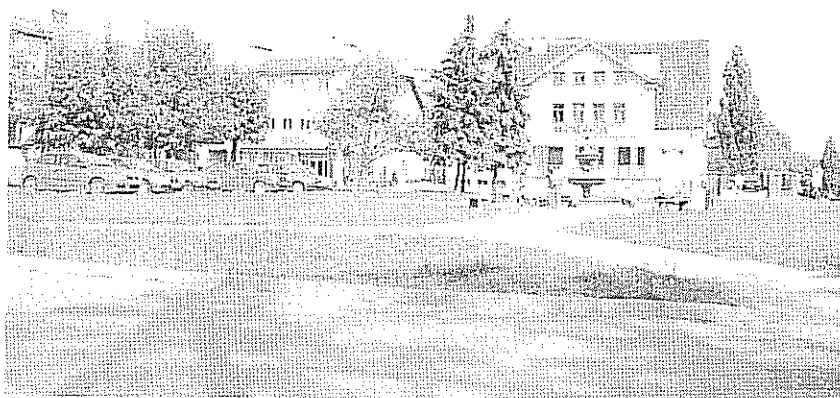


Ul. Rębowska – stan istniejący.

<i>Zadanie</i>	<i>Charakterystyka zadania</i>	<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą zadania</i>	<i>Koszt horyzontalny</i>	<i>Planowany termin realizacji (rok)</i>
Rewitalizacja ul. Rębowskiej	- modernizacja kamienic stanowiących własność komunalną; - uzupełnienie lub wymiana niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych;	Obszar I – „Strefa Aktywności”	4 000 000,00 zł.	2008 – 2009

	- modernizacja niezbędnych elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników; - budowa stylowego oświetlenia ulicznego; - monitoring;			
--	---	--	--	--

3. Rewitalizacja Starego Rynku.

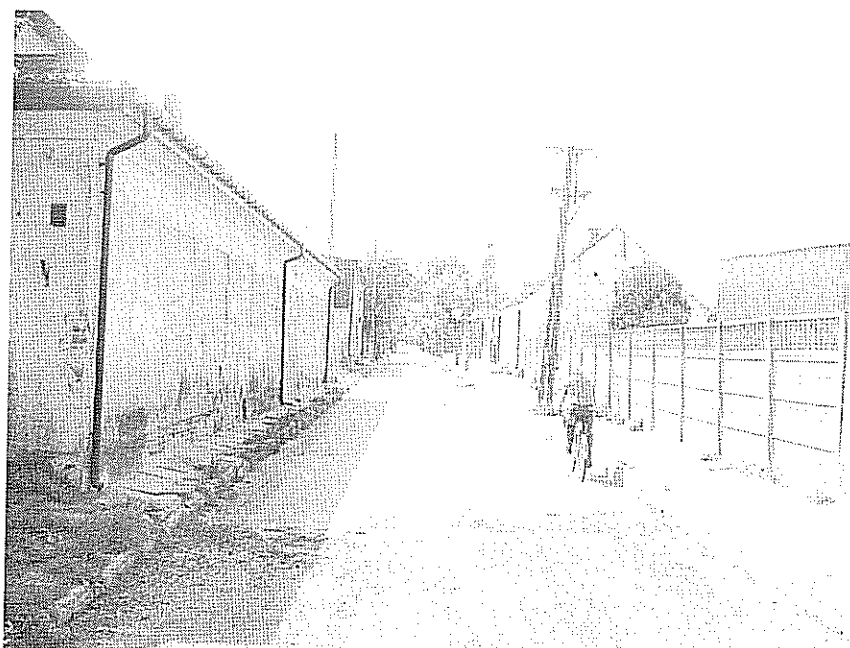


Stary Rynek w Wyszogrodzie.

<i>Zadanie</i>	<i>Charakterystyka zadania</i>	<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą zadania</i>	<i>Koszt horyzontalny</i>	<i>Planowany termin realizacji (rok)</i>
Rewitalizacja Starego Rynku	- modernizacja kamienic stanowiących własność komunalną; - uzupełnienie lub wymiana niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych; - modernizacja	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	3 500 000,00 zł.	2008-2010

	<p>niezbędnych elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników;</p> <ul style="list-style-type: none">- budowa stylowego oświetlenia ulicznego;- budowa tarasu widokowego na panoramę Wisły;- modernizacja alei spacerowej wzdłuż skarpy;- przebudowa architektury centralnego punktu rynku (zieleniec, fontanna, itd.)- monitoring;			
--	--	--	--	--

4. Rewitalizacja ul. Klasztornej.

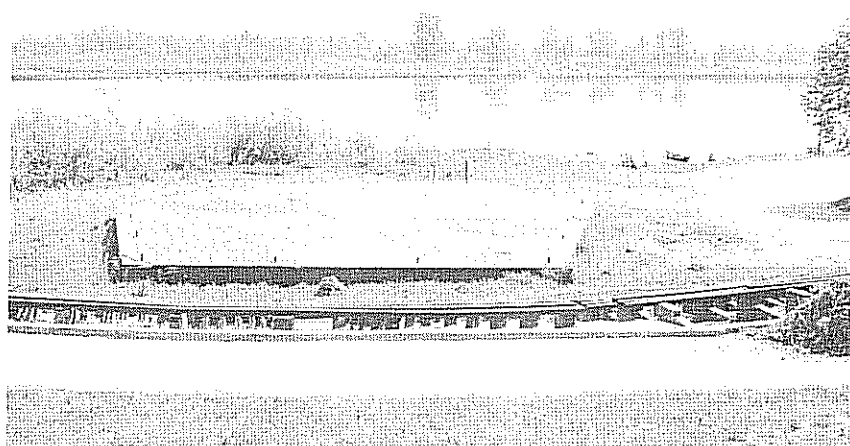


Ul. Klasztorna – stan istniejący.

<i>Zadanie</i>	<i>Charakterystyka zadania</i>	<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą zadania</i>	<i>Koszt horyzontalny</i>	<i>Planowany termin realizacji (rok)</i>
Rewitalizacja ul. Klasztornej	<ul style="list-style-type: none"> - modernizacja kamienic stanowiących własność komunalną; - uzupełnienie lub wymiana niezbędnych elementów instalacji wodno – kanalizacyjnych; - modernizacja niezbędnych 	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	2 000 000,00 zł.	2010-2012

	elementów pasa drogowego ulicy oraz chodników; - budowa stylowego oświetlenia ulicznego; - monitoring;			
--	--	--	--	--

5. Modernizacja infrastruktury turystycznej – Panorama Wisła.



Amfiteatr i bulwar – stan istniejący.

<i>Zadanie</i>	<i>Charakterystyka zadania</i>	<i>Obszar w zakresie którego realizowane będą zadania</i>	<i>Koszt horyzontalny</i>	<i>Planowany termin realizacji (rok)</i>
Modernizacja infrastruktury turystycznej – Panorama Wisła	- modernizacja amfiteatru; - modernizacja wraz ze zmianą przeznaczenia pozostałej części dawnego mostu drewnianego; - budowa parkingów i chodników wokół amfiteatru;	Obszar III – Strefa atrakcyjności kulturowo – przyrodniczej;	2 500 00 0,00 zł.	2008 - 2010

	- odnowa bulwarów wraz z budową alei spacerowej; - budowa stylowego oświetlenia ulicznego;			
--	---	--	--	--